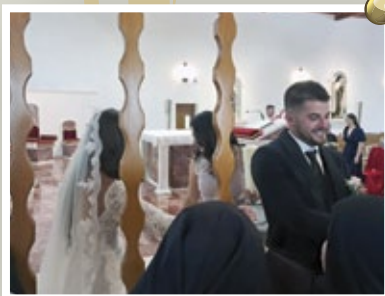

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Samo ljubav vrijedi
u Božjim očima

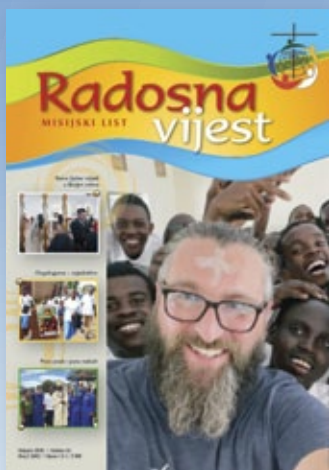

Cinyabuguma – zajedništvo

Puno posla i puno radosti

FOTOGRAFIJA: MALI DOM, Kenija - Afrika

Apostolat molitve za veljaču

Pomolimo se da djeca oboljela od neizlječivih bolesti, kao i njihove obitelji, dobiju potrebnu medicinsku njegu i podršku, nikada ne gubeći snagu i nadu.

Sadržaj

Uvodnik	Mučeništvo je najveći izraz ljubavi	3
Godina svetog Franje	Svi trebamo Franjin duh bratstva i nade, radost jednostavnosti, dubinu molitve i žar ljubavi.....	4
Iz života naših misionara	Samo ljubav vrijedi u Božjim očima	8
	Cinyabuguma – zajedništvo	8
	Puno posla i puno radosti	10
Intervju	Razgovor sa sestrom Bonifacijom Barun	12
Apostolat molitve	Nakana apostolata molitve za veljaču.....	14
Aktualnosti	Pjevači betlehemske zvijezde donijeli radost i poruku solidarnosti.....	15
	Akcija za Djelo svetog djetinjstva.....	16
	Pjevači betlehemske zvijezde u Gračanima	16
	Rođendan Radosne vijesti	17
	Djelatnici OSA-e u Sarajevu pomažu školovanju djece u misijama	17
	Župa Čerin predvodi u misijskim kasicama	18
	Za djecu Afrike	18
Životni put jednog misionara	Noćni napadaj kobra	19
	Pohod tigra u Hazaribaghu.....	20
	Isusovac – upravnik pošte	20
Svi su misionari	Umjetnost koja ne ostaje na zidu – nego postaje obrok, nada i život	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
 Tel. 00385/1/5635-055
 E-mail: missio.croatia@misije.hr
 web: www.misije.hr

Žiro račun:
 Zagrebačka banka d.d., Zagreb
 IBAN HR6323600001101542876
 SWIFT CODE: ZABHR2X
 Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
 Tel./fax: 00387/33/667-889
 E-mail: missio.bih@bih.net.ba
 web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
 UniCredit Bank d.d.
 Račun primatelja: 3383202200897320
 Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
 UniCredit Bank d.d.
 IBAN: BA393383204893626147
 SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
 Navesti svrhu uplate

Mučeništvo je najveći izraz ljubavi

mons. Luka Tunjić

Krajem 2025. godine vatikanska agencija „Fides“ objavila je statističke podatke o ubijenim misionarima u 2025. godini. Prema njihovim izvorima, ubijeno je 17 misionara, misionarka i pastoralnih suradnika. Ista agencija objavila je da je od 2000. do 2025. godine ubijeno 626 misijskih djelatnika, što znači da je u zadnjih 25 godina ubijeno po godini 25 misionara i pastoralnih djelatnika. Naš misionar fra Vjeko Čurić ubijen je 31. siječnja 1994. godine u Ruandi, a misionarka s. Lukrecija Mamić ubijena je 27. studenoga 2011. godine u Burundiju.

Svojom mučeničkom smrću na križu Isus je najavio da će njegova Crkva biti mučenička. Rekao je da „veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje“ (Iv 15, 13). Cijelu svoju povijest Crkva je bila mučenička. Papa Franjo rekao je da je „današnja Crkva više mučenička od one iz prvih stoljeća“. Statistike i brojke, nažalost, to potvrđuju.

II. vatikanski sabor u dogmatskoj konstituciji o Crkvi o mučeništvu govori ovako: „Budući da je Isus, Božji Sin, pokazao svoju ljubav dajući svoj život za nas, nitko nema veće ljubavi od onoga koji dade svoj život za nj i za svoju braću. Zato su već od prvih vremena neki kršćani bili pozvani i bit će uvijek pozvani da dadu to najveće svjedočanstvo ljubavi pred svima, osobito pred progoniteljima. Zato mučeništvo, po kojem učenik postaje sličan Učitelju, koji je slobodno primio smrt za spas svijeta, i s njim se izjednačuje u prolijevanju krvi, Crkva smatra kao osobit dar i najveći dokaz ljubavi. Iako se to daje malobrojnima, ipak treba da svi budu pripralni priznati Krista pred ljudima i slijediti ga na putu križa za vrijeme progona, bez kojih Crkva nije nikada.“ (Svjetlo naroda, 42.)

Najveći progon kršćana danas je u Nigeriji. Svakodnevno slušamo o prijetnjama, otmicama, progonima i ubojstvima. Razlog zbog kojega stavljam temu mučeništva u ovaj uvodnik taj je što se o mučeništvu misionara i današnjih kršćana malo govori, a pogotovo se, nažalost, ništa ne čini da se ubijanje zaustavi i da se zajamči osnovno pravo svakomu čovjeku, a to je pravo na siguran život. Je li moguće da su naši progonjeni i ubijeni misionari i kršćani postali samo brojka i statistički podatak? Citirani crkveni dokument mučeništvo naziva „najvećim svjedočanstvom ljubavi“ te „darom i najvećim dokazom ljubavi“. Cijeneći to svjedočanstvo ljubavi i najveći dar naših mučenika i progonjenih kršćana, ne bismo li svi trebali više moliti i biti glasnjiji u zaštiti života ne samo misionara

i kršćana, nego i života svakog čovjeka koji je progonjen i kojemu prijeti smrt?!

No usprkos svim opasnostima koje prijete našim misionarima, oni hrabro idu svjedočiti ljubav Krista raspetoga i dijeliti svakodnevnicu s tim ljudima. Jedan misionar propovijedao je o svim problemima i opasnostima koje prijete u njegovoj misiji i zemlji u kojoj misijski djeluje. Odlučno je posvjedočio: „Možda se neću ni vratiti u domovinu, možda se više ne ćemo ni vidjeti, ali ja se vraćam jer me trebaju, jer trebaju Krista, jer je najvrjednije njihovo spasenje, za koje sam spreman dati svoj život...“ Tako svjedoči svoju vjeru taj misionar. Isto tako razmišljaju svi naši misionari i uporno se vraćaju, uporno propovijedaju i svjedočanstvom vjere grade kraljevstvo Božje na zemlji.

Dao Bog njima i svim progonjenim kršćanima potrebnu snagu i zaštitu, a njihovim progoniteljima obraćenje srca da to više ne čine. Neka Gospodin svima koji mogu zaštititi progonjene pokrene um, srce i volju da bi shvatili da nema mira u svijetu, kao ni čiste i mirne savjesti, ako svaki čovjek nije siguran bez obzira na to gdje živi i kojoj vjeri pripada, jer je svako ljudsko biće Bog stvorio i kao takvo ima pravo na miran i siguran život, na jednaka prava i dostojanstvo! Interesi svih ljudi trebali bi imati svoje izvorište i svoj cilj u Božjoj stvarateljskoj ljubavi.

Svi trebamo Franjin duh bratstva i nade, radost jednostavnosti, dubinu molitve i žar ljubavi

Godina svetog Franje nije samo spomen na velik jubilej Crkve, nego snažan poziv na obraćenje srca. Sveti Franjo nas i osam stoljeća nakon svoje smrti uči da je evanđelje moguće živjeti jednostavno, radosno i dosljedno – u poniznosti, miru i ljubavi prema svakom stvorenju. Potpuni oprost koji Crkva u ovoj godini nudi dar je milosrđa, koji nas potiče da obnovimo svoj odnos s Bogom i ljudima.

Hodočašće u franjevačke crkve poziv je da izađemo iz vlastite zatvorenosti i dopustimo da nas Bog iznova dotakne. To je prigoda da, poput svetog Franje, ponovno otkrijemo radost oprosta, snagu siromaštva duha i ljepotu povjerenja u Božju providnost. Jubilejska godina potiče nas da ne ostanemo samo promatrači, nego svjedoci evanđelja u svakodnevici – u obitelji, na radnom mjestu, u društvu.

Neka Godina svetog Franje bude vrijeme u kojem ćemo živjeti jednostavnije, moliti dublje i ljubiti jače!

U povodu 800. obljetnice smrti svetog Franje papa Lav XIV. odredio je da se od 10. siječnja 2026. do 10. siječnja 2027. obilježava Godina svetog Franje. Tom prigodom uputio je pismo s prigodnom molitvom.

PISMO SVETOG OCA LAVA XIV. GENERALNIM MINISTRIMA KONFERENCIJE FRANJEVAČKE OBITELJI POVODOM 800. OBLJETNICE SMRTI SV. FRANJE ASIŠKOGA

„Naša sestrice smrti“, uskliknuo je sveti Franjo 3. listopada 1226. u Porcijunkuli, dok joj je išao u susret kao krajnje izmiren čovjek. Prošlo je osam stoljeća od smrti Siromaška iz Asiza, koji je urezanim slovima upisao riječ Kristova spasenja u srca ljudi svojeg vremena.

Prisjećajući se važne obljetnice VIII. stoljeća od njegova *transitus* (prijelaza, op. prev.), želim se duhovno ujediniti s cijelom franjevačkom obitelji i sa svima koji će sudjelovati u prigodnim spomen-slavljinama, s nadom da će poruka mira

pronaći dubok odjek u današnjoj stvarnosti Crkve i društva.

Na početku svojega evandeoskog života čuo je poziv: „Gospodin mi je objavio pozdrav, da kažemo: ‘Gospodin ti dao mir!’“ Tim jednostavnim riječima povjerava svojoj braći i svakomu vjerniku nutarnje čuđenje koje je evanđelje unijelo u njegov život: mir je zbroj svih Božjih dobročinstava, dar koji silazi odozgor. Kakva bi to bila zabluda misliti da ga možemo izgraditi samo ljudskim snagama! Ipak, to je djelatan dar, koji treba prihvatiti i živjeti svaki dan.

To je isti pozdrav kojim se uskrsli Gospodin uvečer na Uskrs obraća svojim učenicima, prestrašenima i zatvorenima u dvorani Posljednje večere: „Mir vama!“ To nije tek uljudna formula, nego sigurna najava Kristove pobjede nad smrću. Kao što glas anđela u božićnoj noći naviješta: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim“, tako je i mir koji Serafski Otac naviješta onaj isti koji je Krist dao da odjekne između neba i zemlje.

U ovom vremenu, obilježenu mnogim ratovima, koji se čine besko-

načnima, unutarnjim i društvenim podjelama, koje stvaraju nepovjerenje i strah, on nastavlja govoriti. Ne zato što nudi tehnička rješenja, nego zato što njegov život pokazuje pravi izvor mira.

Franjevačko poimanje mira ne ograničava se na odnose među ljudima, nego obuhvaća cijelo stvorenje. Franjo, koji Sunce naziva bratom, a Mjesec sestrom, koji u svakom stvorenju prepoznaje odraz božanske ljepote, podsjeća nas da se mir mora protezati na cijelu obitelj stvorenja. Ta intuicija s osobitom žurnošću odjekuje u naše vrijeme, kad je zajednički dom ugrožen i uzdiše pod teretom iskorištavanja. Mir s Bogom, mir među ljudima i mir sa stvorenjem nerazdvojive su dimenzije jednoga jedinog poziva na sveopće pomirenje.

Draga braćo, neka primjer i duhovna baština ovog svetca, jaka u vjeri, čvrsta u nadi i gorljiva u djelotvornoj ljubavi prema bližnjemu, u svima probude svijest o važnosti pouzdanja u Gospodina, o darivanju sebe u životu vjernu evanđelju te o prihvaćanju i prosvjetljivanju vjerom i molitvom svake životne okolnosti i svakog djelovanja!

U ovoj godini milosti želim vam predati jednu molitvu da bi sveti Franjo Asiški nastavio u svima nama radati savršenu radost i slogu:

*Sveti Franjo, brate naš,
ti koji si prije osamsto godina
išao ususret sestri smrti
kao pomiren čovjek,
zagovaraj nas kod Gospodina!*

*Ti koji si u Raspetomu
iz Svetog Damjana prepoznao
istinski mir,*

*nauči nas tražiti u njemu
izvor svakog pomirenja,
koje ruši svaki zid.*

*Ti koji si, nenaoružan,
prolazio područjima rata
i nerazumijevanja,*

*daruj nam hrabrost
graditi mostove
ondje gdje svijet podiže granice.*

U ovom vremenu,

*ranjenu sukobima i podjelama,
zagovaraj nas*

*da postanemo mirotvorci:
nenaoružani i razoružavajući
svjedoci mira*

koji dolazi od Krista!

Amen.

S takvim osjećajima želim svako dobro osobito svima vama koji slijedite karizmu Siromaška iz Asiza te svima koji će na različite načine obilježiti stoljetnicu njegova *dies natalis* (op. prev., dana rođenja) i od srca vam udjeljujem željeni apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 8. siječnja 2026.
VRHOVNI SVEĆENIK
LAV XIV.

Neka sve nas ova Godina svetog Franje potakne da postanemo ono na što nas papa Lav XIV. poziva: nenaoružani i razoružavajući svjedoci mira! U tom duhu, zajedno sa svetim Franjom, i mi možemo svijetu ponovno izgovoriti riječi koje svi najviše trebamo: „Gospodin ti dao mir!“

Sv. Franjo Asiški bio je odvažan i ponizan misionar, radikal, te je radi svoje ljubavi prema Kristu „živo“ evanđelje i nadahnuće mnogima. Međutim, bio je jednostavan i skroman, potpuno uronjen u Božju volju, što je danas mnogima izazov.

TKO JE BIO SIROMAŠAK IZ ASIZA?

Sv. Franjo Asiški (1182. – 1226.) rođen je u Asizu kao sin bogata trgovca. Kao mladić živio je raskošno, volio zabave, slavu i viteštvo, ali je u sebi nosio i **samilošt prema siromasima**. Nakon zarobljenštva i teške bolesti doživio je **duboko obraćenje**. Presudan trenutak bio je **poziv Raspetoga u crkvi sv. Damjana**: „Franjo, popravi moju crkvu!“ Franjo se tada **odrekao očeva bogatstva**, javno se posvetio Bogu i prihvatio **radikalno siromaštvo**.

Nadahnut evanđeljem (Mt 10), započeo je novi način života te **utemeljio Red manje braće (franjevce)**, koji je papa Inocent III. potvrdio **1209. ili 1210. godine**. Red je živio u **poniznosti, siromaštvu i naviještanju evanđelja**. Ubrzo su mu se pridružili prvi drugovi. Pod Franjinim vodstvom njegova prijateljica sv. Klara osnovala je ženski franjevački ogranak i **ženski red – klarise**. Na zamolbu brojnih laika Franjo je osnovao i za njih prikladnu zajednicu – franjevački svjetovni red.

U svojoj skromnosti nije se smatrao dostojnim biti svećenik i doživotno je ostao đakon.

Snažno je promicao **missionarski duh**. Godine **1219.** putovao je na Istok i propovijedao čak i pred **sultanom u Egiptu**.

Velika Franjina želja bila je postati sličan Isusu. Pred kraj života doživio je **stigme – Kristove rane**, znak duboke mistične povezanosti s Kristom.

Umro je slijep, po vlastitoj želji položen gol na pod crkvice u Asizu, pjevajući Gospodinu, prihvaćajući smrt kao „sestricu“. Bilo je to **3. listopada 1226.**

Tijelo sv. Franje čuva se u **bazilici sv. Franje u Asizu**. Svetim ga je već 1228. proglasio papa Grgur IX.

Zaštitnik je životinja, društava za zaštitu životinja, ptica, zooških vrtova, okoliša, ekologa i ekoloških društava, trgovaca, slijepih putnika, obitelji, čipkarica, mirotvoraca, švelja, goblenara, Italije, Colorada i mnogih krajeva, naselja, župa, crkava, kapela i samostana diljem svijeta i hrvatskih krajeva.

Molimo danas Franjinim riječima:

Svevišnji, slavni Bože, prosvjetli tamu mog srca
i podaj mi ispravnu vjeru, sigurno ufanje i savršenu ljubav,
smisao i spoznaju, o Gospodine,
da izvršim tvoju svetu i istinsku volju! Amen!

Sveti Franjo moli za nas!

ALBANIJA
– sestre karmelićanke

Samo ljubav vrijedi u Božjim očima

Dragi prijatelji misija, dragi misionari i misionarke po cijelom svijetu! Svima srdačan pozdrav, mir Gospodnji i svako dobro u ovoj godini!

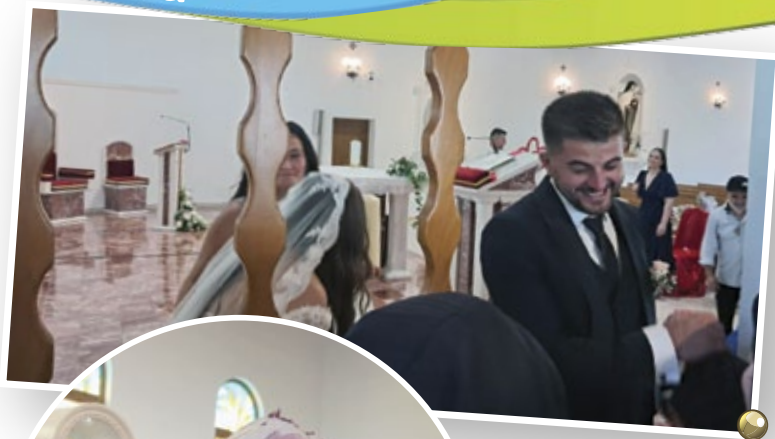
Evo, iza nas je još jedna godina, koja je bila puna milosti i radosti, križeva i izazova. Pratili smo molitvom sve vas koji se nalazite u područjima zahvaćenima ratom i drugim poteškoćama. Neka vam svima dragi Bog dade snage i ustrajnost na putu mira, opraštanja i nade!

Pred nama je 2026. godina, na koju gledamo s nadom, jer Bog je uvijek Bog, koji onima koji ga ljube sve okreće na dobro. Zato sve ono što je za nama ostavljamo njegovu

milosrđu. Prije nekoliko mjeseci Gospodin nas je obdario dvjema djevojkama koje su započele kandidaturu i tako se uputile na devetogodišnji put odgoja, provjere, molitve i pripreme za doživotnu posvetu Gospodinu u karmelu. Rozmariju Frroku i Lizu Kullu preporučujemo u vaše molitve.

Dok Rozmaria i Liza počinju život u karmelu, naša s. Tereza završila je početnu formaciju te je 26. kolovoza položila doživotne svećane zavjete. Ona se često znala šaliti na račun devetogodišnje pripreme. Naime, prije 2018. godine formacija je trajala svega pet godina. Novim dokumentom *Cor Orans* papa Franjo odredio je da formacija klauzurnih redovnica traje od devet do 12 godina. S. Terezi se to činilo veoma dugo, pa je u šali govorila da će pisati papi da skрати formaciju, da bude kao i ranije, jer je govorila: „Tko će dočekati svećane zavjete!?”

Ali, eto, u karmelu vrijeme brzo prolazi, pa je brzo prošlo i tih devet godina njezine formacije. Za sam dan svećanih zavjeta pripremala se desetodnevnom duhovnim vježbama u samoći i šutnji. Mi obično takve duhovne vježbe zovemo

„pustinja“. Zaručnica se povlači u pustinju da bi bolje mogla čuti glas Nebeskog Zaručnika, koji progovara u dubini njezine duše, te da bi mu mogla bolje odgovoriti.

Na dan zavjeta svetu misu predvodio je sada već pokojni biskup Simon Kulli. U jednostavnoj i toploj propovijedi biskup Kulli naglasio je ljepotu dara koji nam Isus daruje – bilo u posvećenom životu, bilo u braku – te ljepotu slobode po kojoj se možemo predati onomu što Bog želi za nas. Zahvalio je s. Terezi što je slobodno odgovorila na poziv te posvetila svoj život Bogu. Zahvalio je i njezinim roditeljima, sestri i bratu na podršci koju su joj pružali.

„Pravilo tvojega života treba biti evanđelje – riječ življena iz dana u dan“, poručio je, izrazivši nadu da će primjer s. Tereze nadahnuti mnoge djevojke da se posvete Bogu na blagoslov naše biskupije i Crkve u Albaniji.

Uz biskupa svetu misu suslavili su brojni svećenici te naša braća karmelićani, među kojima i o. Emiljan, bliski rođak s. Tereze. Iz Italije su stigli fra David i fra Kristijan, naša braća u formaciji. Mnogobrojna rodbina, prijatelji i dobročinitelji ispunili su crkvu, a katedralni zbor iz Lezhe svojim pjevanjem o Božanskom Zaručniku koji traži zaručnicu još nas je dublje uveo u otajstvo i ljepotu predanja Isusu, zaručniku naših duša.

Slavlje svećanih zavjeta je dirljivo, ali najdirljiviji trenuci su kad se zavjetovanica prostre po zemlji kao znak svojeg siromaštva i potpuna

predanja Bogu, dok cijela Crkva pjeva i zaziva pomoć svih svetih, te samo izricanje formule zavjeta, koja u sebi sadrži sve ono što sestra zavjetovanica u srcu nosi: „Ja, sestra M. Tereza od Djeteta Isusa i Okrvavljenog Lica Isusova, da bih mogla slijediti Krista ... polažem svemogućem Bogu doživotno zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti ... da bih po milosti Duha Svetoga i pomoću Bogorodice živjela u službi Majke Crkve ... te tako postigla savršenu ljubav i svu vječnost slavila Presveto Trojstvo.“

Majka poglavarica okitila je novozavjetovanicu vijencem crvenih ruža, kao znak ljubavi koja je u isto vrijeme i mučeništvo, kako je sv. Mala Terezija objasnila: ono što daje vrijednost našim djelima nije veličina djela, nego ljubav kojom se čine, jer samo ljubav vrijedi u Božjim očima.

Na kraju svete mise Klaudia, rođena sestra naše slavljenice, izrekla je pjesmu o životnom putu s. Tereze, koju je sama napisala.

Slavlje je nastavljeno pjesmom i zajedništvom u crkvenom dvorištu, a „šećer na kraju“ bilo je tradicionalno albansko kolo i torta, koju je u našoj velikoj dvorani pre-

rezala i podijelila s. Tereza. U našoj zajednici slavlj se nastavilo još tri dana uz pjesmu, zajedničku radost i molitvu.

Ubrzo nakon zavjeta imale smo u našoj crkvi još jednu svadbu, a to je bilo vjenčanje našeg Lorenca. Lorenc je sin našeg Kole, za kojega je teško odrediti i opisati tko je i što radi. Kola je s nama od samoga našeg dolaska u Albaniju 2003. godine. On je voditelj radova, prijatelj, popravljivač kvarova, vozač i naša „vanjska sestra“. Iako ne živi blizu nas, spreman je u svako doba dana i noći doći ako nam što zatreba. On i cijela njegova obitelj su nam velik dar. Budući da je naš samostan dosta udaljen od naselja, oni su nam najčešće obavljali nabavu i sve ostale potrebe u gradu Skadru i Lezhu. Zbog toga smo Kolu prozvali „naša vanjska sestra“.

Kad smo došle u Nenshat, njegov sin Lorenc imao je sedam godina. Bio je nizak rastom, ali vrlo spretan i radin. Odgovoran u dužnostima, baš kao pravi muškarac – Albanac, koji je glava kuće. Kad je malo porastao, naučio je voziti auto (normalno, bez vozačke dozvole). Tadašnji biskup Dode Gjergji poklonio nam je stari džip, jer se u ono doba nije moglo putovati drugim vozilom osim džipom, budući da u blizini nije bilo ni jedne asfaltirane ceste. Tako često nije bilo drugog izlaza nego da Lorenc sjedne za volan i vozi. Iako je porastao, još nije bio dovoljno velik da se vidi iz auta. Unatoč tomu

on je to majstorski izveo. Činilo se da auto ide sam, bez vozača. No kad se približio, nazirale su se iza volana Lorencove oči i njegov zadovoljni osmijeh.

Lorenc je izrastao u poštena mladića, koji je, ojačan kušnom mamine bolesti i smrti, postao još odgovorniji te je sada privatni poduzetnik. Božjom providnošću i uz pomoć prijatelja nabavio je bager i kamion te zasada ima posla preko mjere. On je također jedan od malobrojnih mladih Albanaca koji nikada nije razmišljao otići u inozemstvo. Srećom, izabranića njegova srca, Marsilda, dijeli s njime iste ideale, tako da nisu ni imali nikakve nesuglasice u izboru mjesta stanovanja. I dalje su oboje, unatoč poslu i brojnim obvezama, ostali povezani s nama, uvijek spremni pomoći ne samo nama, nego i župniku, redovnicama u njihovoj župi, pa i ostalim svećenicima biskupije. Molimo Gospodina da ih blagoslovi i uzdrži u takvu raspoloženju – i kako se ovdje kaže, da ih blagoslovi brojnim potomstvom.

I za kraj jedna žalosna vijest. Krajem mjeseca studenoga iznenadno, kao posljedica zastoja srca, prešao je u vječnost naš biskup Simon Kulli, u nenavršenoj 53. godini života. To je bio velik udarac za cijelu našu biskupiju, tim više što je prije devet godina, kao posljedica brze i teške bolesti, preminuo ondašnji biskup, isto tako u 53. godini života.

Preporučamo vam u molitve našu prokušanu biskupiju i sve nas, da u svim nestalnostima ovoga zemaljskog života možemo naviještati uskrсну radost i nepokolebljivu nadu u Božju providonosnu ljubav.

KONGO

– S. Samuela Šimunović

Većini ljudi koji bar malo poznaju Demokratsku Republiku Kongo, njezinu istočnu pokrajinu Kivu i Bukavu, glavni grad u Južnom Kivuu, prva misao zasigurno će biti: ratni sukobi. Istina, ratna situacija u ovim krajevima traje više od trideset godina, a prošla godina obilježena je ponovnom okupacijom grada i velika dije-la naše pokrajine. Svi smo bili u velikoj neizvjesnosti. Nakon okupacije, u veljači prošle godine, život naše misije, kao i sve druge aktivnosti u gradu, trebalo je reorganizirati, odnosno prilagoditi novim režimskim uvjetima. Bogu hvala, polako smo naučili živjeti i djelovati u novonastalim uvjetima i novu ritmu!

Veliko su svjetlo nade posvuda u svijetu, a još više u ovome napaćenom gradu djeca. Ona su doista pravi majstori prilagodbe na određenu situaciju. Gledajući njih, učimo kako prihvatiti naše danas, bez obzira na to koliko je ono teško, i živjeti ga u nadi za naše sutra. U sklopu naše redovničke kuće, koja se nalazi u Bukavuu, već niz godina, tj. od 2008., djeluje omanja domaćinska škola, koju smo nazvale „Cinyabuguma“, što znači *zajedništvo*. I sestre franjevke su, kao i djeca, veliki majstori improvizacije i prilagodbe. Vješto su prenamijenile garažu i jedan dodatni prostor za školu, da bi odgovorile na potrebe trenutka. Zaključile su: bolje je da je auto vani, nego da su mladi bez škole.

Prvih godina škola je bila namijenjena samo za siromašne djevojke bez školske naobrazbe, koje su većinom služile u bogatim obiteljima u gradu. U našoj školi prolazile su opismenjavanje te obuku krojenja i šivanja. U duhu osluškivanja vremena, potreba i mogućnosti, od 2014. godine organi-

zirana je i dopunska osnovna škola, koja prema državnom programu za opismenjavanje omogućuje djeci starijoj od devet godina (i ne mogu se više uključiti u redoviti školski sustav), mladima i odraslima da završe osnovnu školu i pristupe državnomu ispitu, kojim postižu svjedodžbu završene osnovne škole. Otada, u istome školskom prostoru, prijedpodne djeluje dopunska osnovna škola za djecu i odrasle, a poslijepodne obuka krojenja i šivanja s osnovama kuharstva za djevojke.

Potrebno je napomenuti da je grad Bukavu bogat djecom, a time i brojem škola. Brojne su redovničke zajednice koje se posvećuju obrazovanju djece i mladih te su u tu svrhu otvorile svoje privatne škole. Većina od njih dobro su opremljene i kvalitetne, ali i dosta skupe te ih mogu

upisati (samo) djeca iz dobrostojećih obitelji. Nažalost, zbog višegodišnje ratne situacije, siromaštva i nezaposlenosti, velik broj djece i mladih ostaje izvan primarnoga obrazovnog sustava. Stoga je dobro da postoje škole koji će djeci omogućiti da nauče najnužnije za život i da upotpune barem osnovnoškolsko obrazovanje. Polaznici naše škole upravo su oni koji su se splotom niza životnih okolnosti našli izvan obrazovnog sustava. Možemo reći da su svi oni ovdje jer im je nešto bitno nedostajalo za početak i/ili nastavak školovanja u redovitoj školi i stručnom usmjerjenju. Nekima je to obitelj, koja bi se trebala skrbiti za njihovo obrazovanje, zatim vrijeme, jer su zbog raznih teških životnih situacija ostali bez mogućnosti školova-

nja, onda materijalna sredstva, jer ne mogu platiti pohađanje redovite škole. Ne možemo izostaviti ni one koji zbog slabijih intelektualnih sposobnosti nisu bili u mogućnosti slijediti nastavni program.

Naša škola želi im priteći u pomoć upravo u tome što im nedostaje, prilagodbom programa i metoda, da bi se svi osposobili za ono najosnovnije potrebno za život. Unatoč svim nedostatcima koji ih „izbacuju“ iz redovitoga obrazovnog sustava, svi su oni vrijedni dostojanstva, svi trebaju biti prihvaćeni i ljubljeni, jer upravo to ih osposobljava za život. U tome se možda krije tajna programa naše škole.

Dirljivo je susretati djecu iz imućnijih obitelji koja se zbog intelektualnog ili tjelesnog hendikepa nisu mogla uklopiti u školu, a ovdje uspijevaju u učenju i time se osjećaju ponosnima, kao i njihovi roditelji. A tek kada susretnemo djecu koja su bez ikakve roditeljske skrbi, napuštena i omalovažavana, ovdje, uza skrb sestara i nastavnika, osjećaju da su i oni djeca koja su vrijedna ljubavi! Dovoljno je da su u školskoj uniformi i već se osjećaju kao sva druga djeca njihove dobi! Kada slušamo njihove životne priče, pitamo se je li moguće doživjeti toliko trauma i uvrjeda i preživjeti tu krhku djetinju i mladenačku dob... Među polaznicima naše škole ima i mladih majka, koje su bile nepismene, a budući da njihovi muževi imaju dobro zaposlenje i priznato mjesto u društvu, žele da i njihove supruge nauče barem najosnovnije i da dobiju državnu svjedodžbu.

Želeći vam, dragi prijatelji misija i čitatelji *Radosne vijesti*, predstavi-

ti rad ove naše domaćinske škole, upitale smo i same polaznike, djecu, kako oni doživljavaju ovu školsku ustanovu i što ih u njoj posebno veseli. Evo nekih od njihovih odgovora:

„Prije svega, volim prostor naše škole, čistoću, uređeno dvorište s cvijećem.“

„Ponosni smo na geslo naše škole: 'Ruka s rukom za bolju budućnost mladih', jer samo to načelo potiče u nama osjećaje vrijednosti i daje nam hrabrost za život, budi u nama ponos i volju da se ozbiljno zauzmemo u učenju koje nam se ovdje pruža, jer sa svime što naučimo bit ćemo korisni društvu.“

„Posebnost je ove škole u tome što ne samo da nas opismenjavaju, već nas i odgajaju. Časne sestre koje ovdje rade slušaju naše probleme, savjetuju nas i dopuštaju nam da se izrazimo.“

„Volimo našu školu jer časne sestre povremeno organiziraju duhovne obnove i slavljenje mise, što nam pomaže upoznati našu vjeru, moliti, ispovijedati se, poželjeti da primimo krštenje i odgovorimo na redovnički poziv.“

„Volimo našu školu jer se časne sestre brižno skrbe za nas, osobito kad smo bolesni, daju nam lijekove i hranu.“

Nastavnici laici koji djeluju u našoj školi izrazili su svoje zadovoljstvo ovim riječima:

„Posebna je vrijednost ove škole solidarnost i suradnja, obilježena bratskom ljubavlju.“

„Redovnice poštuju nas laike.“

„Škola je obilježena velikom ljubavlju prema siromašnoj i napu-

štenoj djeci, časne sestre s ljubavlju zacrjeljuju mlada ranjena srca.“

„Bez obzira na tjelesne mogućnosti sva su djeca prihvaćana u program škole.“

„Škola se nalazi u sklopu samostana časnih sestara redovnica, a samim time rad se nesmetano odvija u ozračju tišine; k tomu je škola dobro opremljena za rad.“

„Uz redoviti školski program djeci se omogućuje izražavanje plesom, pjesmom, scenskim prikazima, recitacijama, slavljenjima i izletima.“

Rad s polaznicima ove škole, od kojih gotovo svatko donosi svoju tešku životnu priču i probleme, nas redovnice dosta iscrpljuje. Zahvaljujući ljubavi prema karizmi naše družbe, koja je osnovana upravo zbog suosjećanja za siromašnu i napuštenu djecu, te podršci cijele zajednice, sestre radosno obavljaju ovaj apostolat.

Lijepo je, kada god je to moguće, ljudima dati dar materijalne naravi. Veliko je to!

Ali puno više je darovati im, odnosno u njima probuditi dar osobne vrijednosti i povjerenja u Božju ljubav. To je neprocjenjivo i nepromjenjivo, ne gubi se s vremenom, nego trajno ostaje u temeljima osobnosti.

I ovim putem iskreno zahvaljujemo svim prijateljima misija i vama, dragi dobročinitelji, jer upravo zahvaljujući vama, vašoj požrtvornosti i darežljivosti mnoga su djeca u našoj školi u sebi probudila osjećaj vlastite vrijednosti i razvila mnoge svoje sposobnosti potrebne za život.

SALOMONSKI OTOCI
– S. Magdalena Marić

Puno posla i puno radosti

Od rujna 2025. do siječnja 2026. u našoj župi u Bumi imali smo niz događaja. Trodnevnicom i svečanom svetom misom proslavili smo svetkovinu sv. Vinka, kao i zajedničkim obrokom sa svim prisutnim vjernicima, blagujući kruh svetog Vinka, koji nas sve tradiciionalno okuplja na zajedničko slavlje.

U mjesecu listopada pridružile smo se molitvi *Krunice* u našim zaseocima, prema svojim mogućnostima. Zajedničkom svetom misom i večernjom *Krunicom* obilježili smo kraj mjeseca listopada i posvjedočile po tko zna koji put bogatstvo i moć zajedništva.

U studenom smo se pridružile slavlju katehista koji su završili svoje osposobljavanje za katehiste u svojim zajednicama. Neki od njih dobili su certifikate o završenu tečaju. Ostali će nastaviti tečaj sljedeće godine. Supruge oženjenih katehista završile su svoj tečaj šivanja pod vodstvom naše sestre Ruže. One su također pomagale sestri u šivanju alba za sve katehiste.

S članovima Udruge sv. Vinka i Marijanskom vinkovskom mladeži trodnevnicom smo se pripremili za slavlje BDM od Čudotvorne medaljice i sv. Katarine Laboure u našoj kapelici. Nakon svečanoga misnog slavlja svi smo se okupili oko stola, koji smo skupa pripremili u ljepoti milosrđa ljubavi kojoj nema granica. Tako se na stolu našlo domaćih

poslastica, zaslađenih ananasom s obližnjih proplanaka.

29. studenoga bila je sveta misa i blagoslov velikog kipa BDM, koji smo postavili u kapelici našeg centra, gdje se često okupljamo s mladima i obiteljima i djecom te organiziramo programe duhovnog sadržaja.

Marijanska vinkovska mladež lijepo se razvija i brojčano i duhovno, uz nesebično zalaganje s. Veronike i mladih sestara s. Jeanear i s. Sylvester. Oni su nastavili svoj program katehizacije.

Na početku mjeseca prosinca naša kandidatka se duhovnim vježbama pripremila za ulazak u postulaturu, što smo obilježile lijepim liturgijskim slavljem na svetkovinu Začeca BDM.

Samo nekoliko dana poslije toga ugostile smo svećenike iz naše Biskupije Auki, koji su održali svoje godišnje duhovne vježbe ovdje u tišini i ljepoti Bume. Dan nakon toga otvorile smo svoja vrata za djevojke zainteresirane za redovnički život. 42 djevojke iz sedam župa naše biskupije uspjele su doći na taj program, koji je trajao od 15. do 18. prosinca.

Prosinac je bio mjesec velikih slavlja i obilježavanja različitih obljetnica, uz pripreme za Božić i stalan rizik od lošeg vremena, jer sezona ciklona počinje u prosincu

i traje do travnja. To razdoblje doista je bilo puno gibanja, puno susreta, puno priprema – kako u župi, tako u zajednicama i školama. Svi su zahvalni za svaku pomoć u izgradnji kapela, škole, objekata unutar pojedinih zajednica i žele nam uzvratiti pozivom na blagoslov i otvaranje tih objekata. Ta zahvalnost ide svim dragim ljudima dobre volje koji pomažu radu naše misije na Salomonskim Otokima. Mi redovnice ovdje smo prisutne, ovdje živimo, ali naši dobročinitelji ovdje su duhovno prisutni po molitvama koje upućujemo dobrom Bogu sa svim ovim dragim jednostavnim, siromašnim ljudima za njihove potrebe.

Za Božić smo s mladima napravili velike jaslice u crkvi. Imali smo i probe različitih zborova, koji su dali sve od sebe da Isusu bude lijepo među nama i u našim srcima. Marijanska

vinkovska mladež iz nekoliko zajednica otpjevala je nekoliko božićnih pjesama neposredno prije mise uoćnice (kod nas ovdje nema mise polnoćke). Velik broj vjernika došao je na slavlje mise uoćnice, kao i na sam Božić, kad su sva djeca dobila po jedan keks kao dar od Malog Isusa po rukama dobročinitelja iz Kanade. Neusporedivo i nezamislivo dirljivo bilo je gledati djecu kako se raduju jednomu keksu!

Nakon svete mise razgovarala sam s bračnim parom koji je na svetu misu došao s dvoje djece (drugi su ostali doma). Nisam ih dugo vidjela i drago mi je bilo da su došli u Bum. Pitala sam ih kad ćemo se opet vidjeti, pa su s osmijehom rekli da se vidimo za Uskrs, ako Bog da. Da bi došli na svetu misu, treba im tri sata putovanja, a djeca su još mala. Grlo me steglo kad sam ih slušala. Većina ljudi ovdje živi tako teškim načinom života. Zapitala sam se jesmo li mi zahvalni za ono što imamo i gdje živimo, kako se hranimo, oblačimo, školujemo i radimo te možemo u crkvu kada god poželimo. Jesam li i ja svjesna i jesam li zahvalna?

Ubrzo nakon nove godine velik broj mladih iz svih krajeva našeg otoka Malaite došao je do nas radi prijave za novu školsku godinu i kako bi ispunili potrebne obrasce za školarinu. S. Marta s mladim je sestrama

imala pune ruke posla cijeli tjedan, od jutra do mraka upisujući imena i podatke svakog đaka i studenta.

Nekoliko zajednica ne tako daleko od nas suočava se s problemom ovisnosti od neke vrste droge koju oni sami spravljaју miješanjem duhana i paste za zube i neke vrste vapna. Tako smo posjetile dvije zajednice u dogovoru s njihovim katehistima i šefovima sela pokazale prezentaciju o vrijednosti ljudskog života, toga Božjeg dara, koji nema reprizu. Sve više mladih na takav način onesposobljava sebe za život, za planiranje i odgovornost na svim područjima života.

Duhovnu obnovu za 300-tinjak mladih organizirala je Marijanska vinkovska mladež od 17. do 20. siječnja u našoj župi, u suradnji s nama redovnicama. Pater James Ereae održao je predavanje mladima tako snažno da su pod dubokim dojmom sudjelovali u diskusijama, s odlukom da prenesu doživljeno u svoje zajednice i među mlade koji nisu bili nazočni.

U subotu 24. siječnja 2026. nazočile smo ustoličenju novoimenovanog biskupa naše biskupije. Pater Jakob Aba, član družbe otaca marista, postao je četvrti biskup Biskupije Auki, drugi domaći (Salomonac) biskup u povijesti Salomonskih Otoka. Zahvalne skupa s Božjim pukom

da nakon dvije i pol godine imamo svojeg pastira, molimo Božju blizinu našem biskupu, da ga vodi u toj odgovornoj službi za dobrobit biskupije, ali i cijelih Salomonskih Otoka.

Ovom prigodom mi sestre milosrdnice želimo zahvaliti svim ljudima dobre volje koji nas prate svojom molitvom i novčanim sredstvima pomažu u ostvarenju naših projekata na Salomonskim Otokima. Neka dobri Bog uzvрати svojim obilnim blagoslovom i neka nas sve vodi njegova mudrost u dane, mjesec i godine pred nama!

Razgovor sa sestrom Bonifacijom Barun, redovnicom Družbe školskih sestara franjevačka Krista Kralja, neumornom misionarkom u domovini

? **Draga sestro Bonifacijo, mi vas zovemo „naša misionarka“ jer ste uvijek spremni za akciju i pomoći što god treba, ništa vam nije teško. Ali predstavite se čitateljima – tko je s. Bonifacija Barun?**

! Moje krsno ime je Anda. Rođena sam 12. listopada 1944. godine. Moji roditelji su Mijo i Klara, a moje rodno selo je Lusnić, Župa Ljubunčić, Općina Livno, Bosna i Hercegovina, meni draga. Voljena kao i Hrvatska. Kod mene nema razlike što se tiče ljubavi i pozitivnog ponosa. Krštena sam 15. listopada 1944. godine i šesto sam dijete od sedmero braće i sestara. Sada ćete upoznati tko su ostali: S. Blaženka, više od 50 godina misionarka u Kongu. Ona tamo želi umrijeti i biti pokopana. Fra Miroslav, franjevac trećoredac. Janja, umrla kao malo dijete. Anda, umrla kao malo dijete. Drago, umro kao malo dijete. Mama ih je uvijek spominjala s tugom i ponosom jer ima anđele u nebu i rekla bi da su to njezina „rajna djeca“. Anda sam ja, s. Bonifacija. Ante, oženjen i ima obitelj.

Kao što možete vidjeti, rođena sam u brojnoj obitelji, u kojoj su po dva stričevića s obitelji živjeli zajedno kao jedna obitelj. Bilo nas je 26 članova. Seljačka obitelj, u kojoj se puno radilo, a tako i molilo.

Mogu mirne duše reći: naš djed Jure, kojeg smo odmilja zvali *dide*, bio je najmlađi brat rano umrla mogeg djeda Marka.

Dide je bio tih, miroljubiv, pravedan, brižan i naglašeno pobožan. A tako i naše bake i naši roditelji. Svi smo ga voljeli i poštovali. Bio je dobar upravitelj – gazda kuće. U kući nikad nisam čula grubu riječ, a kamoli, ne daj, Bože, psovku. Svatko je imao svoju ulogu u obitelji i to se poštovalo.

Iz te velike zajednice od četiri obitelji osam članova je prihvatilo svećenički i redovnički poziv: četiri svećenika i četiri redovnice. Peti svećenik je fra Boris, rođen u Parizu, član francuske franjevačke provincije. Već nekoliko godina djeluje u Medugorju za hodočasnike francuskog jezika. Naravno, kao i za sve ostale hodočasnike. Zanimljivo je spomenuti da nitko nikada nije izravno utjecao na naš poziv. Svatko je od nas imao svoj osobni, originalni put.

? **Vaš život obilježava vjera u Božju providnost, čiju ste pomoć puno puta iskusili. Recite nam kako s. Bonifacija putuje kroz dan/život?**

! Kroza život putujem vodeći se Isusovim programom. To je put služenja bez računice i sebičnosti. Svaki dan gledam kao prigodu da slijedim deset Božjih zapovijedi, koje smatram savršenim ustavom i pravilom za život. Još od mladosti, kad smo u samostanu u Splitu živjele skromno, muzle krave i radile u vrtu, naučila sam da se i u siromaštvu može biti sretan i blagoslovljen ako se živi u zajedništvu i molitvi.

? **Kako ste se oduševili za Krista?**

! Ja sam u samostan otišla sa 16 godina, s čvrstim uvjerenjem da su časne sestre anđeli na zemlji, koji su uvijek spremni pomoći onima u potrebi. Taj dječji idealizam pretvorio se u cjeloživotnu ljubav prema Kristu.

? **Obično, kada spomenemo misije, ljudi pomisle na glad, teške uvjete života, nedostatak**

pitke vode i razne druge probleme, koji su svakodnevica naroda u misijskim zemljama. Međutim, često na njihovim licima vidimo radost, dok u isto vrijeme mi, koji ne gladujemo i uživamo u mnogim bogatstvima 21. stoljeća, nesretni smo i nezadovoljni. Kako to objašnjavate?

! To je taj apsurd modernog doba. Što više sredstava imamo da što brzo napravimo, to manje vremena imamo za zdrav život, za obitelj, pa i za samog Boga. Današnje poremećene vrijednosti iscrpljuju čovjeka.

Misije nas uče da je Bog ljubav i bez te ljubavi sve ostalo trulo je i bezvrijedno. Ljudi u misijama, unatoč siromaštvu, zadržavaju tu bitnu povezanost s Bogom i ljudima, dok mi ovdje često zanemarujemo bitno, a nudimo nebitno.

“Samo je jedno bezuvjetno potrebno: velika, jaka i vjerna ljubav, s kojom se ispunjavaju svakodnevne dužnosti, sasvim svejedno gdje smo postavljeni: jesmo li u školi ili na radnom mjestu, kod kuhinjskog lonca ili u staji, služimo li bolesnicima ili sami ležimo bolesni.”

Sveta Mala Terezija

? Misije su srce Crkve, ali je pitanje jesmo li toga baš svjesni. Kako biste objasnili važnost misija za život Crkve i svih nas?

! Misije su obveza svakog kršćanina, koja proizlazi iz krštenja i Isusove zapovijedi: „Idite po svem svijetu i navješćujte evanđelje!“ Važno je moliti da Božja riječ dođe do svakoga, jer smo svi stvoreni od Boga i svi smo njegovi. Misije nas podsjećaju da je ljubav ta koja uvijek osvaja.

? Živimo u brzu i dinamičnu vremenu, punu izazova. Koji savjet biste dali roditeljima: kako sačuvati mir i radost u obitelji usprkos svoj buci vremena u kojem živimo?

! Moj savjet je da se vrate korijenima i prestanu biti „moderni robovi“. Roditelji trebaju pronaći vremena za sebe, za svoju djecu i za Boga.

Danas se previše vremena gubi na beskorisne stvari, koje kradu mir. Treba se vratiti onoj jednostavnosti kakvu smo imali u mojoj rodnoj kući – gdje se poštovao svaki član obitelji, gdje se zajednički molilo i gdje je rad bio prožet ljubavlju, a ne samo trkom za zaradom.

? Molitva je izrazito važna i vi to vrlo dobro znate, pa rado potičete na molitvu, dijelite sličice s imenima misionara i sve pozivate na molitveno zajedništvo, na molitvu Krunice ili barem na jednu deseticu dnevno. Što za vas znači molitva i zašto je toliko važna?

! Molitva je disanje duše. Ona je način da ostanemo povezani s izvorom ljubavi. Zato rado potičem na molitvu Krunice i dijelim sličice misionara, da bismo stvorili molitveno zajedništvo. Isto tako željela bih da ljudi budu svjesni da se molitvom borimo protiv praznine koju nameće današnje (moderni) vrijeme.

? Papa Lav XIV. proglasio je jubilejsku godinu u čast sv. Franje. Kako biste opisali sv. Franju i što bismo od njega trebali naučiti?

! Sveti Franjo je original u ljubavi prema Isusu. Od njega trebamo naučiti tu nevjerojatnu ljubav prema svemu stvorenome – on je svako stvorenje nazivao bratom i sestrom, čak je i samu smrt nazvao „sestrica smrt“.

Sveti Franjo je primjer kako se Božja riječ prihvaća svim srcem.

? Postoji li koja rečenica iz evanđelja ili sv. Franje koja vam je nadahnuće i vodi vas kroz život?

! BOG JE LJUBAV! To je ono što mene vodi kroz život, jer bez ljubavi sve drugo je bezvrijedno.

? Veoma volite Radosnu vijest i svima preporučujete da ju čitaju. Što biste izdvojili kao najveću vrijednost ovoga misijskog lista i zašto ga svima preporučujete?

! Veoma volim Radosnu vijest i teško mi je prihvatiti kada tko kaže da ju ne čita. Za mene su najveća vrijednost osobna svjedočanstva misionara. Čitajući njihova iskustva, povezujemo se s onime što je bitno i učimo kako se evanđelje živi u najtežim uvjetima.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Moja poruka je jednostavna: Sve činite s ljubavlju! Zahvalite dragomu Bogu i Gospi na svemu što imate i ne dopustite da vam moderni svijet ukrade dušu i vrijeme za bližnje. Neka vas sve dobri Bog blagoslovi! Puno pozdrava svima šalje vaša sestra, koja vas voli i za vas moli! Sve s ljubavlju!

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Pomolimo se da djeca oboljela od neizlječivih bolesti, kao i njihove obitelji, dobiju potrebnu medicinsku njegu i podršku, nikada ne gubeći snagu i nadu.

Uz Međunarodni dan bolesnika (na spomen Gospe Lurd-ske), koji je ustanovio sv. Ivan Pavao II., papa Lav XIV. poziva nas da zajedno s njime svoje molitve usredotočimo na bolesnu djecu i njihove obitelji, da im ne uzmanjka potrebna skrb i potpora. Znamo, naime, dobro da svaki bolesnik zavrjeđuje posebnu pozornost, a što je bolest teža i znači kompliciraniji, to se više imaju angažirati oni koji su po svojem pozivu izravno usmjereni prema bolesnicima. Očito je da je riječ o zdravstvenom osoblju, sa svim njihovim znanjem i umješnošću, posebice pak s izrazitom humanošću. Papa misli i na bolesnicima najbliže osobe u obitelji, koje često trpe zajedno s bolesnikom. Posebno je to vidljivo kad je riječ o djeci, pogotovu o onoj djeci kojoj se približava kraj njihova kratkotrajnog život zbog neizlječivosti njihovih bolesti.

Uza sav napredak, još su uvijek mnoge nepoznanice glede tretmana

pojedinih bolesti i bolesnika. No te nepoznanice očit su poticaj svima da se iskažu u izvornoj humanosti, suočavajući se često s teškim i nerješivim situacijama, kad nam se postavljaju i temeljna egzistencijalna pitanja o ljudskom životu i njegovu smislu. To se još snažnije doživljava kad su u pitanju djeca, koja tek počinju i uče živjeti. Ne može se zanijekati golemo naprezanje stručnjaka da se i u takvim teškoćama učini sve da se bolest barem olakša i bol najbližih barem malo ublaži. Pritom, dakako, vjerski pogled na život i na smrt može imati vrlo važnu i često odlučujuću ulogu. Nije, naime, potrebna samo psihološka pomoć pacijentima i njihovim najbližima, nego svakako i najprije vjerska. Mi vjernici dobro znamo da smo svi u Božjim rukama, a zašto se takve stvari događaju, možemo u molitvi pitati i samog Boga, koji će nam sigurno odgovoriti na mnoge nejasnoće, koje bi nam i inače mogle pomoći u našem

vjerničkom oslanjanju na Božju ljubav i onda kad nam je najteže, pa bismo potom možda i iz svojeg iskustva mogli podržati nadu, koja nam se nije ugasila ni onda kad smo, ljudski govoreći, bili pred zidom. Mnogi iz svojeg iskustva mogu posvjedočiti da im je u najtežim trenucima najviše pomogla ljudska blizina, pogotovo onih s kojima dijelimo život.

Posljednju riječ nade imamo u samom Sinu Božjemu, koji je, prihvaćajući sve ljudsko, to ponio na križ i predao Ocu za naše vječno dobro. U taj prinos izravno je uključena Marija, *zdravljice bolesnih*, koja je trpjela s Isusom pod križem, a u Lourdesu se iskazuje doista kao najzabrinutija majka za svako svoje dijete i kao *utjeha žalosnih*. Sve su to dovoljni razlozi da molitvom budemo blizu onima koji su nam fizički možda daleko, ali Bogu prinosimo svoje dobre želje, da ih u njihovim teškoćama obdari svojim blagoslovom.

Pjevači betlehemske zvijezde donijeli radost i poruku solidarnosti

Povodom Dana Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva, koji se obilježava na svetkovinu Bogojavljenja pod geslom „Djeca pomažu djeci“, 7. siječnja ulicama i crkvenim ustanovama središta Zagreba odzvanjali su radosni glasovi Pjevača betlehemske zvijezde. U organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela mali misionari pjesmom su donijeli radost svima koje su susreli. Pokazali su da se put k Isusu pronalazi otvorenog srca, uz molitvu i dobra djela.

Dvije skupine raspjevanih mališana posjetile su više crkvenih ustanova (Apostolsku nuncijaturu, Nadbiskupski duhovni stol, Svećenički dom, zagrebačku katedralu, samostan Kćeri Božje ljubavi, Dječji vrtić „Cvjetnjak“ Služavaka Malog Isusa) i svoje misijsko putovanje završili u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije, gdje su se susreli s djelatnicima svih ureda.

Jednu skupinu pjevača činila su djeca iz Župe sv. Antuna Padovanskoga Sveti Duh, članovi dječjeg zbora Antunovi Slavuji pod vodstvom s. Ivanke Daroković, dok su drugu skupinu činili učeni-

ci OŠ-a Matka Laginje i OŠ Ivana Filipovića iz Župe sv. Petra apostola, koje je predvodila s. Ljubica Bosilj. Prikupljeni darovi namijenjeni su središnjemu fondu Djela svetog djetinjstva za pomoć djeci u misijskim zemljama.

Mali misionari podsjetili su sve da se kraljevstvo Božje gradi malim koracima: pjesmom, osmijehom i molitvom. A kad se srce preda Bogu, ono postaje svjetlo koje može obasjati mnoge. Neka njihov primjer podsjeti da i mi odrasli možemo biti Betlehemska zvijezda drugima. Iskrena molitva, dobro djelo i pjesma iz srca, dovoljni su da se Bog proslavi.

Neka nas primjer ove djece ohrabri da i sami budemo nositelji svjetla Betlehemske zvijezde u svojim obiteljima, župama i društvu te da svojim životom svjedočimo ljubav koja ne poznaje granice! Samo tako možemo graditi svijet u kojem će

svako dijete imati dostojanstvo, sigurnost i mogućnost da raste u punini života kao ljubljeno dijete Božje.

PMD u RH

Akcija za Djelo svetog djetinjstva

Povezivanjem svetkovine Bogojavljenja i Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva Katolička crkva upućuje zajednicu vjernika da neovisno o prilikama dobra i mira aktivno sudjeluje u zaštiti dobrobiti djece u misijama.

Misijska zajednica župa svetog Antuna Padovanskoga (Sveti Duh) i svetog Maksimilijana Kolbea (Bijenik) u Zagrebu, u suradnji s drugim župnim zajednicama u programu kreativnih radionica subotom i ove je godine u središte aktivnosti veza-

nih za Papinsko misijsko djelo svetog djetinjstva stavila molitvenu pripravu. Posebno se radujemo podršci vjernika i hodočasnika koji su na snijegom prekrivenu svetkovinu Bogojavljenja pohodili misna slavlja u bazilici. To nas potiče i na razmišljanje o snazi djela koja činimo u skrovitosti za one koji su lišeni osnovnih uvjeta za život, posebno djece. Zato hvala svima na daru molitve i svakoj žrtvi koju su poput Tri mudraca iz uvjeta dobra i sigurnosti prinijeli jaslicama!

Renata Kubelka

Pjevači betlehemske zvijezde u Gračanima

u akciji, što pokazuje njezinu vrijednost i plodove koje donosi te koliko je bitno da se djeci od najranije dobi usadi svijest o pomaganju drugima, pogotovo onima koji su najugroženiji.

Pjevači su s osmijesima na licima, pjesmom i recitacijama razveselili brojne župljane, koji su otvorili vrata svojih domova i svo-

jih srca, a ujedno su učinili dobro djelo prikupljanjem novčanih priloga koji će pomoći njihovim vršnjacima u potrebi. Darovi koji su se prikupili predani su u središnji fond Djela sv. djetinjstva.

Ispunjeni istinskom radošću, potaknuti prekrasnim reakcijama i potporom župljana i našeg župnika fra Marina Matančića, gračanski Pjevači betlehemske zvijezde s nestrpljenjem iščekuju sljedeću godinu. Želja im je proširiti akciju, uključiti još više djece i posjetiti još veći broj obitelji u župi te tako pomoći i razveseliti one zbog kojih se akcija i održava – svu djecu u svijetu kojoj je potrebna naša pomoć.

Katarina Šelendić

Utorak 6. siječnja 2026. godine, na svetkovinu Sveta Tri kralja, Pjevači betlehemske zvijezde Župe sv. Mihaela arkandela iz zagrebačkih Gračana, u sklopu akcije Papinskih misijskih djela, obišli su čak osamnaest obitelji. Ove su godine u akciji ponovno sudjelovale dvije skupine djece, pa je zbog toga nabavljena nova oprema za drugu skupinu. Svaka skupina sastojala se od Tri kralja, zvjezdonoše, anđela, svirača i mladih u pratnji. Sve je započelo zajedničkom molitvom, probom recitacija i pjesama te zajedničkim fotografiranjem u župi. Potom se svaka skupina uputila u obilazak obitelji u župi, a na kraju je uslijedilo već tradicionalno zajedničko druženje, koje je ove godine bilo posebno jer je završilo zimskim radostima: grudanjem djece i anima-

tora. Zahvaljujući snježnim uvjetima, ovogodišnji pjevači zasigurno će nam ostati u lijepu sjećanju, a mnogim dugogodišnjim pjevačima upravo je zbog toga ova godina bila najposebnija. Moramo zahvaliti svim obiteljima koje su nas primile i počistile sav snijeg i mokr pod koji smo ostavili za sobom.

Tu hvalevrijednu akciju u Gračanima prije dvadesetak godina pokrenule su časne sestre uršulinke, koje su u nju uključile djecu koja su bila aktivna u Malim misionarima. Iako časne sestre više nisu u župi, plodovi njihova rada vidljivi su i danas te tako Mali misionari još uvijek djeluju u župi, a živi i akcija Pjevača betlehemske zvijezde. Akciju posljednje tri godine organiziraju mladi iz župe koji su i sami kao djeca sudjelovali

Rođendan Radosne vijesti

Jeste li znali da je u veljači 1972. godine u Sarajevu otisnut prvi broj misijskog lista *Radosna vijest*?

U uvodniku prvog broja *Radosne vijesti*, koji je izašao u veljači 1972. godine, predsjednik Misijskog vijeća Biskupske konferencije Jugoslavije Smiljan Franjo Čekada, nadbiskup vrhbosanski, piše: „Tako smo (eto) nazvali svoj misijski list, s kojim izlazimo pred našu katoličku javnost. Reći će se možda: zar i opet novi list? Zar ih već nemamo dosta? I profanih, svjetovnih, i crkvenih, vjerskih. Naša je publika prezasićena. Ne može ni izdaleka konzumirati svega, što joj se putem štampe nudi... Možda je to istina. Još prije rata bolovali smo od hipertrofije katoličkog tiska. Mi smo Hrvati malen narod, pa smo ipak imali preko 80 vjerskih listova. Nisu, istina, svi bili listovi velikog formata, a nisu svi bili ni namijenjeni širokoj publici... Eto, mi smo rekli svoje. I sada puštamo u svijet svoje miljenče, svoju 'Radosnu Vijest'. Ona će pokucati na sva katolička srca, koja vjeruju, koja se nadaju, koja ljube...”

Nadalje, naglasio je da svi mi bez „ikakve sumnje moramo svjedočiti za Krista u svakoj prilici i svakom vremenu“. „Naše svjedočanstvo ne smije biti ljudska retorika, kojoj je svrha da privuče pažnju ili probudi interes za kakav zemaljski cilj. Iza našega svjedočanstva Kristovoj radosnoj vijesti mora stajati čvrsto osobno uvjerenje, punina vjere, koja se prelijeva i prelazi na druge kao snaga i život“, nastavio je.

Misijski informativni list *Radosna vijest* počeo je izlaziti u Sarajevu na Svijećnicu 1972. godine. Nastavio je tradiciju misijskih listova Crkve u Hrvata koji su prestali izlaziti tijekom i nakon II. svjetskog rata (*Crnce, Jeka iz Afrike i Katoličke misije*). Odluku o pokretanju lista donijelo je Misijsko vijeće Biskupske konferencije Jugoslavije pri Misijskoj središnjici u Sarajevu na svojem zasjedanju 13. siječnja 1972. godine. Otada pa do današnjeg dana, s malom pauzom od rujna 2000. pa do rujna 2001. godine uključivo, nije prestao izlaziti i ostvarivati smisao svojeg postojanja. Počeo je izlaziti prvo kao dvomjesečnik, da bi kasnije prerastao u mjesečnik. Na prvom mjestu služio je misijskoj animaciji, ali i kontaktima brojnih prijatelja misija s hrvatskim misionarima i misionarkama.

Od početka izlaženja pa do kraja travnja 1992. godine izlazio je u Sarajevu. Zbog vojne blokade Sarajeva od početka svibnja 1992. godine ondašnja Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela i uredništvo *Radosne vijesti* odlučili su „privremeno“ se preseliti u Zagreb. Međutim, „privremeno“ preraslo je u stalno i kao plod dogovora tadašnjih nacionalnih ravnatelja Papinskih misijskih djela

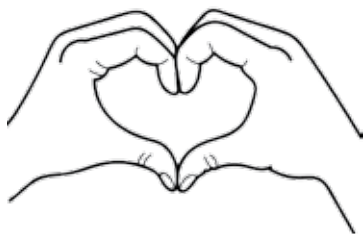

Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine mr. Tome Petrića (2001. – 2006.) i mr. Tome Kneževića (2001. – 2011.) početkom srpnja 2001. godine misijski list *Radosna vijest* postaje zajednički misijski list dviju novonastalih nacionalnih uprava Papinskih misijskih djela, s istim pravima i obvezama. Jedan je glavni urednik, a drugi je zamjenik glavnog urednika. Takva plodna i učinkovita suradnja nastavlja se i zato danas radosno slavimo 54 godina *Radosne vijesti*.

Pola stoljeća misijski list *Radosna vijest* sredstvo je širenja dobrih vijesti o misijama i iz misija. Taj časopis nema samo informativnu ulogu, već je sredstvo misijske formacije i animacije, jer bogat sadržaj misijskog lista potiče na razmišljanje i djelovanje i *Radosna vijest* prozor je u misijski svijet. *Radosna vijest* donosi živa svjedočanstva, priče prožete Božjom radošću i obilje poticaja, koji bude srce i jačaju vjeru. Nije slučajno da je upravo taj list mnogima bio iskra iz koje se rodio misijski poziv i zato ga naši misionari rado čitaju.

Javite nam se ako želite biti pretplatnik, jer na taj način također pomažete misijskomu djelovanju. Osim toga čitanjem *Radosne vijesti* pomažete svoju vjeru održati budnom i susrećete Boga u jednostavnosti svakodnevice.

Uredništvo Radosne vijesti

Već nekoliko godina prikupljamo sredstava za najpotrebitije u misijama, a potaknula nas je fotografija djeteta na misijskoj kasici koju smo dobili od Misijske središnjice u Sarajevu. To nas je dodatno potaknulo da još više čitamo o misijama, o životu u misijskim zemljama i problemima s kojima se misionari susreću. Pogoto-

Djelatnici OSA-e u Sarajevu pomažu školovanju djece u misijama

vo smo bili iznenađeni saznanjem da jedno dijete u Africi može završiti školsku godinu s vrlo malim financijskim sredstvima u odnosu na troškove školovanja jednog djeteta kod nas i u našem okruženju.

Tako smo obavijestili naše kolegice i kolege o prikupljanju novca u misijskim kasicama koje smo postavili u naše urede. Ugodno smo se iznenadili odzivom. Svake godine povećava se broj sudio-

nika i iznos koji smo prikupili. Bogu smo zahvalni da smo ove godine prikupili 1800 maraka. Nadamo se da ćemo tim skromnim prilogom omogućiti kojemu siromašnom djetetu školovanje i sigurnije odrastanje.

Bilo bi lijepo pročitati u *Radosnoj vijesti* da i druge organizacije i ustanove, a pogotovo poduzeća organiziraju slične misijske akcije.

Djelatnici OSA-e

Župa Čerin predvodi u misijskim kasicama

Vjernici su u vremenu došašća i u božićnom vremenu prikupljali svoje priloge za gladnu djecu u Africi. Na svetkovinu Bogojavljenja, kada se slave i sveta Tri kralja, koji su donijeli darove djetetu Isusu, vjernici su donosili svoje kasice na sve svete mise, stavljajući ih ispred oltara oko jaslaca. Župnik fra Velimir zahvalio je svima koji su sudjelovali u akciji i pohvalio svoje župljane jer su uvijek spremni pomoći onima koji su u potrebi.

U ovogodišnjoj akciji prikupljeno je 15 750 maraka. Fra Velimir se nada da će ta sredstva donijeti nadu mnogoj potrebitoj djeci u najsiri-mašnijim dijelovima svijeta. Akcijom su im župljani željeli iskazati svoju blizinu i pokazati da su oni naša

braća i sestre u Kristu, ma gdje bili. Djeca, odrasli vjernici i cijele obitelji sudjelovale su u toj akciji. Svi zajedno pokazali su veliko vjerničko srce. Ono srce koje kuca jače kad je ljubav prema bližnjemu i potrebitomu u pitanju. Takvo misijsko srce ima župnik fra Velimir. Uspijeva ga probuditi i kod svojih vjernika, koji postaju prijatelji misija, a to znači prijatelji koji dopuštaju da se u njima ražari Božja ljubav, koju rado dijele s drugima.

Od srca zahvaljujemo župniku fra Velimiru, njegovoj subraći, svim misijskim suradnicima i prijateljima misija!

PMD BiH

Na Bogojavljenje, 6. siječnja 2026. godine župljani Župe sv. Stjepana prvomučenika u Čerinu, već tradicionalno, donijeli su na mise tog dana svoje misijske kasice.

Za djecu Afrike

Učiteljice razredne nastave OŠ-a „Ivan fra Frano Jukić“ iz Usore organizirale su sa svojim učenicima povodom Dječjeg tjedna u listopadu 2025. akciju nazvanu *Za djecu Afrike*. Zajedno su organizirale prikazivanje filmova, čitanje priča i radionice o životu djece u Africi, njihovu odrastanju i školovanju. Odlučile su razvijati empatiju i zahvalnost svojih učenika prikupljanjem novčića u razredne kasice.

Motivirani postati malim misio-narima, svi učenici od 1. do 5. razre-

da sudjelovali su u toj akciji do kraja prvog polugodišta te su dosada prikupili 720 maraka, a aktivnosti planiraju nastaviti i u drugom polugodištu. Tako se kod učenika razvija duh suosjećajnosti i solidarnosti, jer učenik može imati sve petice i odlično vladanje, ali ako nema u sebi razvijen osjećaj za bližnjega, drugoga i drugačijega, njegov je odgoj nepotpun i osakaćen za ono najvrjednije u svima nama – a to je osjećaj za bližnjega, spremnost na služenje i ljubav prema svim ljudima, posebno prema ostavljenima, siromaš-

nima i najpotrebitijima. Nažalost, djeca su često žrtve nepravredna sustava odraslih.

Uvjereni smo da ćemo tom akcijom i akcijama koje slijede razariti plam ljubavi u srcima naših učenika, da se odgajaju u duhu pravrednosti i evandeoske ljubavi, te da će naša kap dobrote biti dio oceana ljubavi.

Antonija Mandić, učiteljica

Noćni napadaj kobra

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Bila je to strašna noć! Još me i sada oblijeva hladan znoj kad na nju pomislim. Pa još k tomu prva noć u misijskoj postaji Bošonti, daleko dolje u Gangesovoj delti, sred nepreglednih bengalskih džungla.

Umoran i iscrpljen od puta, jedva sam čekao večer. Velečasni otac Vizjak pričao mi je putem o poteškoćama i pogibeljima na postaji, o otrovnim zmijama, kojih da ima sva sila u ovim krajevima. Mene se posebno dojmila kobra, tj. naočarka. Puše i podigne glavu prije nego što će zaskočiti i ugristi. Na misijskoj postaji na hodniku stoje dvije staklene posude pune najrazličitijih otrovnica. Sve skupa tako je to djelovalo na mene da sam navečer, prije nego što ću leći u krevet, dobro pregledao sve kutove sobe, pa čak i prozore, jer mi je velečasni govorio da se zmije penju, pa da je i na njega jedna kobra puhнула s vrata, ali ga nije stigla ujesti. Prodrmao sam još jednom dobro krevet, da vidim nije li se koja sakrila unutra. Pomolio sam se i preporučio anđelu čuvaru, izmolio sam svoje običajne molitve za dobročinitelje, te iza toga legoh, i ne sluteći nikakva zla. Nego, nekako san ne ide na oči... Krevet ama baš dobro tvrd,

a ja opet mršav kao kakva štuka. Ispod mene nešto, što bi se skoro moglo nazvati jorganom, ali ne na žici ili federima, nego na običnim daskama, koje se ne bi savijale i ljuljale ni pod većim teretima, a gdje će poda mnom! Kad nije išlo na desnu, pokrenuo sam se na lijevu. Nažalost, opazio sam da sam i na lijevoj strani isto tako mršav. Izvrnuo sam se na leđa, a tada su lopatice podigle revoluciju i počele se buniti. Morao sam napokon iz kofera izvući jednu košulju i ručnik, pa sam ih podmetnuo poda se. Tad je već nekako išlo. Nisam znao da su misijski kreveti tako tvrdi! Baš sam se namjestio i iznova prekrizio, kad počeo nada mnom nešto skitati i puhati. „Nazdravlje!“ – rekoh. „Evo ti ih već prve večeri u pohode!“ „Najprije puše, a onda zaskoči!“ – dodoše mi na pamet riječi oca Vizjaka. A ja ne budi lijen, iza puhanja skočih iz kreveta, da iz malo sigurnijeg položaja promatram to kobrinu „zaskakivanje“. Zasukao sam rukave, stisnuo šake, pa sam pokraj stola očekivao što li će se dogoditi. Bio sam bosonog, ali se za noge nisam toliko bojao, jer

sam nekoć bio prilično dobar nogometaš, pa ako bi se kobra baš sjetila da me ugrize u nogu, već bih je ja s *half centera* šutnuo ravno kroz vrata u gol, tako bi bilo 1:0 za Metković! No nakon što sam se tako junački namjestio i pripremio, puhanje je prestalo, a ništa nije zaskočilo. „Pametna je to zmija“ – mislim si. „Ne će na ovakve junake ni navaljivati, jer se boji za svoju rusu glavu.“ A lako je moguće da je puhala i na kakav drugi plijen. Bilo kako bilo, meni se napokon pričinu najpametnije da iznova pođem u krevet. Jedva sam se ispružio, kad nesreća počeo iznova puhati. Međutim, ovaj put sam ostao miran. Ako se prvi put bojala zaskočiti, ne će sigurno ni sada. A ako slučajno i padne na me, već ću joj pokazati što su dalmatinske mišice: uhvatit ću je, s oproštenjem govoreći, za rep, pa ću je preko brda i dola baciti u dalmatinsko more. Sve se tako junačim, međutim, kad god odozgo puhne, stiskam se dobro i sve gledam na koju će stranu biti lakše izmaknuti. Napokon je puhanje prestalo, a ja sam usnuo u miru Božjem. Umoran, kako sam bio, zaboravio sam ovaj put da je krevet malo tvrd. Zapravo, jedva sam na njega i mislio, stalno sam gledao ne će li se što sa stropa spustiti dolje. U pet sati zazvrči budilica. No, hvala dragom Bogu, ipak sam živ

dočeka jutro! Prekrižio sam se i odmah sam opipao noge i ruke, da vidim nije li što natečeno. Sve je bilo mršavo – dakle, u redu. Ipak sam bio znatiželjan što je ono sinoć puhalo. Uzeo sam svjetiljku i počeo razgledati sobu. Ponajprije strop, jer mi se

činilo da je odozgo dolazila „huka“. Posvijetlio sam u prvi kut, kad gore uistinu nešto zacijuknu i zapuha. „Junakči“ sam uzmaknuo dva koraka, a iz rupe izleti nekoliko šišmiša, koji su se, jadnici, uvukli, jer im je vani bilo previše hladno. Opraštam im. Samo,

ipak, mogli su biti toliko pristojni, pa me obavijestiti prije, da su oni i da se kobre ne trebam bojati... Tako se, eto, bez mrtvih i bez ranjenih svršio taj napadaj kobre na misionara bez brade!

Ante Gabrić, DI

(*Katoličke misije*, god. 1939., br. 2)

Isusovac - upravnik pošte

(*Pisano u Hazaribaghu*)

Malo čudan naslov, zar ne? A opet istina! Uostalom, što sve isusovci nisu bili? Osobito u misijama: i vrtlari, i cipelari, i kuhari – to sam već ja, jer sam uspio nedavno oguliti krumpire! – i zidari, i stolari... Pa zašto onda ne bi bili i poštari? Eto, ovdje u Hazaribaghu jedan naš brat postao je, i to ne obični poštari, nego upravnik pošte sa 170 dinara na mjesec i s pravom na mirovinu kad ostar. Kako vidite, kolosalna stvar! Dnevno uređuje poslije ručka do dva sata. Iz nedaleka grada Hazaribagha poštari donosi listove. Kao Dalmatinac strašno sam znatiželjan, pa sam si želio jednom i izbliza pogledati

kako se to uređuje u indijskim poštama. Sama je pošta jedna mala zamazana soba. Unutra je jedan i pol stol! Velim: jedan i pol, jer drugome nedostaju dvije noge, pa mora stalno biti uza zid! Dvije vage za listove i pakete. Bila je baš nedjelja, nekako poslije 12 sati. Poštari je dotrčao s vrećom. Danas dolazi pošta iz Europe, pa je vreća puna. Taj nadobudni momčić prereza pečat na vrhu vreće i onda bez velikih ceremonija istrese listove na zemlju, prihvati odmah muhur (žig) i stade kao bijesan tući po jednim listovima. Ja sam odjurio po fotografski aparat, da snimim tu „tučnjavu“, no kad sam došao, već je bilo sve gotovo, a na svoju sam žalost

opazio da je u toj „dvorani“ i previše tamno za fotografiranje. Onda smo, jednostavno, uhvatili svu tu poštu i njezin namještaj, pa je iznijeli na sunce.

Na fotografiji se vide mnoga pisma iz Europe. Da znate kako ih samo željno iščekujemo nedjeljom! Teško nam je kad nema ništa. Dakle, oni u domovini su na nas zaboravili... Daleko od očiju, daleko od srca! No onda se sjetimo da, možda, zbog zaposlenosti nisu nam stigli pisati, ali da se sigurno za nas mole dragom Bogu, pa nas ta misao utješi i ohrabri, te iznova vesela i radosna srca započnemo svoj teški posao ...

(*Našim prijateljima*, 1939., br. 2-3)

Pohod tigra u Hazaribaghu

(*Pisano u Hazaribaghu*)

Kad sam pred nekoliko dana došao amo u Hazaribagh, da započnem s učenjem bengalskog jezika, rekoše mi da od vremena do vremena dolazi tigar čak u naš vrt, ali da je to veoma rijetko, pa se ne treba bojati. Nego taj „veoma rijetko“ morao se dogoditi baš čim sam ja došao. Odšetao sam se jednoga

poslijepodneva do našeg ribnjaka. Izmolio sam putem krunicu i vraćao se. Jedva sam malo odmakao, kad nastala vika djece: „Bagh, bagh!“ – „Tigar, tigar leži uz ribnjak i sunča se!“ „Nazdravlje!“, pomislim, nije našao drugo mjesto, nego baš naš ribnjak. No, bio je barem toliko pristojan, pa mi nije ništa zlo učinio.

Brat Ribaš uze pušku i poleti prema ribnjaku. No tigar je uvidio da je pametnije uteći prije, jer se nije šaliti s europskim puškama, koje su mnogo opasnije od indijskih sjekira.

Moj je, eto, prvi susret s tigrom sretno svršio. Neka samo i nadalje tigrovi i zmije budu dobri sa mnom, pa ću i ja biti dobar s njima!

(*Katoličke misije*, god. 1939., br. 3)

Umjetnost koja ne ostaje na zidu – nego postaje obrok, nada i život

Moje ime je Marijana Drinovac. Zahvalna sam što mogu svoje iskustvo podijeliti s čitateljima *Radosne vijesti*. Priče iz misija i iskustva volontiranja meni su uvijek poticaj, pa tako vjerujem da će i moja priča dotaknuti druge.

Vrlo često zaboravimo kako djetinjstvo može izgledati kada nije ispunjeno sigurnošću, pa ni osnovnim stvarima poput jednog obroka dnevno. Samo osam sati vožnje avionom udaljeno od naše svakodnevne žive brojna djeca za koju se brine misionar don Jakoslav Banić i trudi se pomoći da bi se djeci omogućilo obrazovanje i barem jedan siguran obrok dnevno. Don Jakoslav Banić jedan je od 70-ak misionara i misionarka koji dijele svijeta i trude se na svaki način pomoći narodu kojemu su poslani.

Dva puta bila sam u Ugandi kao volonterka i Bogu sam zahvalna na tom daru, jer upravo to iskustvo duboko je promijenilo moj pogled na svijet, prioritete i na sam način života. Ta djeca ostavila su najveći utisak na mene. Njihova ljubav, koja je čudesna, i univerzalni jezik, zagrljaji koji su iskreni, zajedničko smijanje, plakanje... Moroto, Karamoja u Ugandi – mjesto je gdje sam se ponovno naučila zahvalnosti.

Karamoja je najsiromašnija i najmanje razvijena regija u Ugandi. Udio ljudi zarobljenih u kroničnom siromaštvu iznosi 24 %, dvostruko više od nacionalnog prosjeka od 10 %, a 61 % od ukupne populacije od 1,2 milijuna živi u siromaštvu (2016. godine). Pismenost je samo 12 %. Tek 20 % posto djece doživi petu godinu života, 15 % djece ima mogućnost školovanja, a 48 % jedan obrok dnevno. Mnoštvo je problema i poteškoća, jer gotovo cijelo područje misije, koju čini 35 sela, s oko 40 000 stanovnika, živi u potpunom siromaštvu, koje najviše zahvaća djecu i osobe starije životne dobi.

Od prvog posjeta razmišljala sam što bih mogla napraviti i konkretnije pomoći te mi je u srce došla ideja da organiziram izložbu. Javila sam se našem poznatom slikaru Dušku Šiblu, koji me podržao u ideji i tako su stvari krenule: kontaktiranje s umjetnicima,

galerijama – i sve se samo slagalo! To je bilo ohrabrenje da sam na dobrom putu i da Bog sve vodi.

Humanitarna izložba *Umjetnost za Afriku* održana je 16. prosinca 2025. u Galeriji Kaptol, u Zagrebu, i završila je snažnom porukom zajedništva, solidarnosti i vrlo konkretne pomoći. Sva su izložena umjetnička djela prodana, a kupnjom slika i donacijama prikupljeno je 6787,25 €. Taj će iznos biti pretvoren u ono najvažnije – obroke za djecu u Morotu, u Misiji Nawantau, jednom od najsiromašnijih područja Ugande. Tijekom večeri galerija je postala mjesto susreta umjetnika i posjetitelja, donatora i volontera, ali prije svega ljudi koji su prepoznali da i mali osobni čin može imati golem odjek. U vremenu kad se humanitarne potrebe često čine dalekima, izložba je podsjetila da je stvarnost djece u Africi udaljena tek nekoliko sati leta, ali svjetovima daleko po svakodnevnim uvjetima života. Na otvaranju izložbe poručila sam nešto što bih željela da ostane zapisano i ovdje:

„Ova izložba nije nastala iz ideje, nego iz susreta. Iz pogleda djece koja dan započinju i završavaju gladna, ali unatoč svemu ne gube osmijeh. Hvala svim umjetnicima koji su bez zadržke darovali svoja djela i svima koji su došli, kupili sliku ili donirali – jer su time pokazali da umjetnost može biti čin ljubavi, odgovornosti i nade!“

Na poziv su se odazvali brojni renomirani hrvatski umjetnici: Nikica Jurković, Duško Šibl, Pink Rabbits, Ana Ratković Sobota, Lunar, Diana Trohar, Šimun Tolić, Vida Meić, Matea Leš, Mihaela Rašica, Valentina Dujmović, Ivan Marković, Kano Derick, Šime Puljić, Siniša Bovcon, Aleksandar Bezinović, Vedrana Dević i Ivan Leš. Svaki je umjetnik dao dio sebe, svojeg rada i vremena, svjestan da njegovo djelo ovdje ima ulogu daleko veću od estetske. Sva djela donirana su isključivo u humanitarne svrhe, a cjelokupan prihod od prodaje namijenjen je osiguravanju obroka za djecu u Morotu, u Ugandi, uz podršku Papinskih misijskih djela, koja već godinama prate i podupiru rad hrvatskih misionara.

Umjetnost za Afriku nastala je iz osobnog iskustva volontiranja i susreta s djecom čija je svakodnevica obilježena borbom, tihom, upornom i često nevidljivom. Upravo zato ideja izložbe bila je jasna i jednostavna: jedno umjetničko djelo – jedan obrok više. Na taj način umjetnost ne ostaje samo na zidu, nego postaje obrok, sigurnost, mogućnost za školovanje i nada za dostojnije sutra.

Iako je izložba završena, ova priča ne završava. QR kod za donacije i dalje je aktivan, za sve koji žele nastaviti pomagati. Nedavno je inicijativi *Umjetnost za Afriku* darovano i umjetničko djelo Mersada Berbera, jednog od izuzetno važnih umjetnika. Sredstva koje će se prikupiti od prodaje također će biti usmjerena za pomoć djeci u Ugandi.

Zahvalna sam svima koji su darovali povjerenje i uključili se u ovu priču i sretna sam što zajedno možemo napraviti nešto dobro i vrijedno. Kada otvorimo srce i stavimo se Bogu na raspolaganje, sve je moguće!

Zahvalna
Marijana Drinovac, volonterka

Pratite *Umjetnost za Afriku* na društvenim mrežama:
@umjetnostzaafriku

ZA MISIJE I MISIONARE:

Kata Krčančić, Lug – Kiselj 100 KM * Ivica Čavar 120 KM * Ante Milošević 100 KM * JU Dom zdravlja, Široki Brijeg 388 KM * N. N. 300 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Siniša Skočibušić 100 KM * Marija Rezo 20 KM * Župa sv. Vida mučenika, Vidovice 1.000 KM * Djelatnici OSA-e, BiH, Sarajevo 1.800 KM * N. N., Banja Luka 150 KM * Luka Tunjić 80 KM * Šimo (Niko) Filipović 150 KM * Samostan sv. Klare, Brestovsko 300 KM * Slavica Dovoda 600 KM * Stojan Bošnjak 50 KM * Miljana Dankić 20 KM * Anto Jurić 30 KM * Sestre franjevske Hercegovačke provincije, Sarajevo 100 KM * Župa Gospe Van Grada, Šibenik 50 EUR + 15 EUR + 50 EUR * VIČ. Jordan Rovis 150 EUR * Aleksandar Đura 200 EUR * Marica Zabcic 100 EUR * Nikola Kosić 300 EUR * Župa Gospe Od Karmela, Zagvozd 440 EUR * Župa Kotoriba 100 EUR * Župni Ured Zadvarje 150 EUR * Župa Uznesenja Bdm, Resnik 244.51 EUR * Silvia Damijanić 250 EUR * Dubravka Mađarević 20 EUR * Gordana Jurković 200 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Gordana Demšer 50 EUR * Rino Greblo 20 EUR * Vesna Klepo 50 EUR * Specijalistička ordinacija obiteljske medicine dr. Zdenka Ivanović Azenić 140 EUR * Damir Fekeža 50 EUR * Leticija Kolaković 20 EUR * Tina Petković Ličina 15 EUR * Mikolčić Cika 10 EUR * Tomislav Sanić 50 EUR * Alen Sambolec 65 EUR * Štefica Paloška 50 EUR * Ivanka Nikolić 20 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Štefanija Vusić 5 EUR * Perica Jerković 15 EUR * Anisija Podrug 50 EUR * Klara Pošćić Stilin 15 EUR * Ivana Lukić 30 EUR * Jadranka Apro 15 EUR * Vinko Klarić 50 EUR * Zdravko Kutnjak 20 EUR * Slavko Vukmanov 717.76 EUR * Božena Mekinić 30 EUR * Branka Babić 15 EUR * Harča Stjepan 20 EUR * Marija Pintarić Tukara 40 EUR * Drago Vučević 40 EUR * Gordana Moscarda 30 EUR * Josipa Žlibovčić 20 EUR * Milica Šeremet 5 EUR * Marko Moscarda 14.36 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Milenka Brekalo 20 EUR * Marija Milić 15 EUR * Čorković Dragan 13.33 EUR * Mile Dumančić 10 EUR * Jasna Šimunić 10 EUR * Topić Branko 15 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Zdenka Brletić 20 EUR * Ljilja Kvesić Jandroković 805 EUR + 405 EUR * Tomić Antonio 40 EUR * Profi Mix d.o.o., Pirovac 50 EUR * Josipa Butigan 100 EUR * D. Gatar 8.63 EUR * Matea Laco Guvo 50 EUR * Bubits Lucija 30 EUR * Vjeran i Mirjana Ivosevic 20 EUR * Snježana Mihaljević 15 EUR * M. Mihaljević 2.65 EUR * Kostešić Marija i Božo 13.27 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Pero Petanjak 12 EUR + 15 EUR * Nedić Ivka 6.64 EUR * Vesna Klepo 100 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Ana Trojnar 15 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Branimir Padjen 6.64 EUR * Branimir Padjen 6.64 EUR * Sanja Ivčević 20 EUR * Marija Križek 13.27 EUR * Vinka Marović 220 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Miroslav Blažan 6.64 EUR * Damira Mendišić 6.64 EUR + 6.64 EUR * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelić 30 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Samostan Benediktinki Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Tomislav Kožul 500 EUR * Radošević Gordana 8 EUR * Zoran Arapović 20 EUR * Marija Vuletić 15 EUR * Nikolina Štimac Puž 10 EUR * Maja Musa 15 EUR * Marinko Matanović 10 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Ivica Kevrić 100 EUR * Ivica Leho 15 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Franjo Vrdoljak 25 EUR * Dubravka Trgovac 10 EUR * Miro Baković 1 EUR * Stanković Danijel 30 EUR * Danijel Jozipović 15 EUR * Miljenko Presečki 50 EUR * Dražen Čorluka 100 EUR * Željka Vendl 30 EUR * Marica Čavlića 13.27 EUR * Zdravko Koluder 10 EUR * Ante Čović 70 EUR * Vesna Librenjak 10 EUR * Mejt, Vl. Boško Vujić 66.36 EUR * Martić Silvija 30 EUR * Damir Orešković 6.64 EUR * Ordinacija opće medicine dr. Mirjana Markobašić 50 EUR * Vladimir Dinjar 50 EUR * Ivan Župan 100 EUR * Anica Radišić 10 EUR * Juro Galović 100 EUR * Ivanka Batarilo 100 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Davor Begović

6.64 EUR * Vera Čavar 5 EUR * Leticija Kolaković 20 EUR * Petar Švogor 50 EUR * Matković Ante 20 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Tomislav i Dragica Ivosevic 20 EUR * Hrvoje Cerovac 30 EUR * Kovacic-Rusan Marija 120 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 10 EUR * Ilija Kovačević 50 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Stela Dujmović 15 EUR * Jelena Orešković 6.64 EUR * Ivica Novak 10 EUR * Anita Grgić 10 EUR * Ivana Gabela 100 EUR * Branka Matić 26.54 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Zdenka Hranjec 6.64 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Zorislava Balaž 25 EUR * Ivica Bradara 19.91 EUR * Kata Sabelja 13.27 EUR * Božica Buterin 15 EUR * Klarić Vinko 50 EUR * Vatroslav Mihalj 13.27 EUR * Anica Josić 20 EUR * Terezija Ratković 10 EUR * Damir Sukalić 20 EUR * Melani Majdandžić 85 EUR * Edi Delić 10 EUR * Željka Tukić 100 EUR * Milan Šijan 50 EUR * Klara Pošćić Stilin 15 EUR * Josip Anić 20 EUR * Aleksandar Jazić 27.5 EUR * A. Perhaj 30 EUR * Joško Listeš 25 EUR * Marijana Lelas Tomić 15 EUR * Jasna Brkić Koši 20 EUR * Ivanka Benjak 20 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Dinko Herc 15 EUR * Klara Peranić 100 EUR * Ivana Lonić 100 EUR * Mato Karoglan 10 EUR * Ivan Ivić 6 EUR * Stibuhar Rudolf i Stefica 100 EUR * Marija Kozljan 20 EUR * Stana Prskalo 19.91 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Budimci 100 EUR * Nikolina Zajec 180 EUR * Jadranka Jelić 50 EUR * Harča Stjepan 10 EUR * Klaudio Krajcar 100 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Don Ivica Jurišić 250 EUR * Sokol Milka 25 EUR * Marinko Hudulin 20 EUR * Ana Primorac 20 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Kata Topalović 500 EUR * Robert Janjiš 70 EUR * Miroslav Tandarić 60 EUR * Gordana Jurković 200 EUR * Dražen Gotvald 100 EUR * Stjepan Šošarić 300 EUR * Željko Mršić 50 EUR * Stefica Ivanović 1000 EUR * Harča Stjepan 20 EUR + 10 EUR * Tandarić Dubravko 105.01 EUR * Skorić Klaudio 120 EUR * Jadranko Vinković 30 EUR * Božidar Grancarić 50 EUR * Robert Janjiš 32.02 EUR * Marica Vrtarić 6.64 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Tome Cvitanović 10 EUR * Zrinka Pulić 100 EUR * Marija Corić 51 EUR * Ivana Devčić 100 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Zubčić Zoja 13.27 EUR * N.N. 30 EUR * Marijana Begić 70 EUR * Pero Petanjak 15 EUR * Anja Zoričić 13.27 EUR * Anto Pejić 100 EUR * Radošević Gordana 8 EUR * Nelica Validžić 40 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Marijana Bogadi 200 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Čargonja Vera 80 EUR * Dijana Miletić 50 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 25 EUR * Mirjana Deak 30 EUR * Lovorka Jelić 20 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Golec Vinka 10 EUR * Nikolina Zajec 150 EUR * Kristijan Cvangiger 50 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * Alen Muratović 185 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Veronika Radić 50 EUR * A. Butigan 5 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * Andrija Martinović 95 EUR * Lidija Petrač 10 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Župa sv. Stjepana, Čerin 15.750 KM * Župe Banjalučke biskupije 3.146,50 KM * Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 1.360 KM * Župa sv. Mihaela arkandela, Kopanice 800 EUR * Stjepan i Ivka Maršić 149,75 KM + 4,35 EUR * Župa sv. Josipa, Teslić 100 KM * Pešut Biserka 15 EUR * Martina Horvat 50 EUR * V.B. 10 EUR * Ivanka Solaković 10 EUR * Tamara Hokman 10 EUR * Pjevači betlehemske zvijezde Kaptol i Nova Ves 2013 EUR * Župa Sv. Mihaela Arkandela, Gračani 910 EUR * Zvonko Marjanović 400 EUR * Antonija Klobučar 50 EUR * Luka Tripalo 10 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Župa Sv. Roka, Luka 747.13 EUR * Župa Sv. Kaje, Solin 1500 EUR * Župa Sv. Kaje, Solin 420 EUR * I.

OŠ Bjelovar 120.45 EUR * Marijana Bogadi 200 EUR * Josip Divić 71.11 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružići 300 KM * Ivana Čilić 40 KM * Benedikt Pehar 200 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Janko Krznarević 133 EUR * Harča Stjepan 15 EUR + 20 EUR * Tomislav Bilić 10 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Marica Ljubić 50 KM * Rudolf Lukač 60 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Jozo Hrkac 50 KM * Dragan Rupčić 1.500 KM * Ljiljana Lukenda 50 KM * Julija Bošnjak 50 KM * Dragana Lovrić 50 KM * Milica Krpan 100 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Čečura d.o.o. 200 EUR * Kata Rimac 20 EUR * Vedran Slapničar 4.65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Biljana Gorša Ulbrich 6.64 EUR * Diana Bagarić 6.64 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26.54 EUR * Župa Sv. Mihovila 200 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Florijan Ana 10 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Toni Dragić 10 EUR * Zlatko Horvat 15 EUR * Katica Oman 5 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Matej Erceg 30 EUR * Milica Bunić 13.27 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Djurdjica Franković 20 EUR * Marcelić Josip 30 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Anka Jakara 20 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ Sarajevo 4.540 KM * Mirjana Mikulić 100 KM * Učenici i Antonija Mandić 720 KM * Ivanka Doko 25 KM * Župa Rođenja BDM, Ravno 100 KM * Iva Budimir 200 KM * Gabriela Vodopija 30 EUR * Titulić Neven 30 EUR * Petar Bezmalinović 50 EUR * Dario Maradin 13.27 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Matija Gložinić 30 EUR * Niko Pilipović 35 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Kata Lovrić 50 EUR * J. Zrno 3.98 EUR * Jordan Rovis 250 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * Mario Zrilić 76 EUR * Novak Ante 50 EUR * Obrt, Vl. Marjan Barić 70 EUR * Marijana Bogadi 200 EUR * Danica Humek 5.3 EUR * Sonja Kotarac Fofonjka 20 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Mihael Popinjac 25 EUR * Anda Mrvelj 13.27 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Maja Cerić 50 EUR * Ruža Turk 6.64 EUR * Vesna Erdec 9.95 EUR * Anda Svoboda 6.64 EUR * Danica Kristić 13.27 EUR * Tilošanec Dorotea 20 EUR * Tandarić Dubravko 45 EUR * Ana Jakovljević 50 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Mirko i Mara Vukšić 25 EUR * Jela Lučić 25 EUR * Vrbat Ivka 100 EUR * Horvat Božidar 7 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Rudi Grubišić 150 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Ljiljana Mesarov 30 EUR * Zlatko Miletić 20 EUR * Marijana Bogadi 200 EUR * Kata Galac 10 EUR * Ivanka Solaković 10 EUR + 10 EUR * Nikolina Zajec 150 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Mara Jurić 50 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Mara Pavković 500 EUR * Andreja Strelec Dučak 10 EUR * Snježana Mikec 13.5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3.98 EUR * Pamela Banovac 6.64 EUR * Jelena Grgurović Perić 110 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Anita Mikec 13.27 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6.64 EUR * A. Rimac 13.27 EUR * Josip Spajić 6.64 EUR * Zrinka Kelava 6.64 EUR * Tihana Martinović 2.65 EUR * Damjanović Eva 13.27 EUR * Dario Jakovljević 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Čurić Lucija 40 EUR * Ana Kljajić 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Jurica Benzon 110 EUR *

Srećko Botrić 30 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Romano Tripalo 30 EUR * Marija Barić 2 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Marija Bartošek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

N. N., HKM Aachen 200 EUR * Lidija Puljić 100 KM * Mirana Meštrović 10 EUR * Dragec Molnar 100 EUR * Marija Bartošek 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Mara Šišić 20 KM * Luca Anić 100 KM * Slavica Jukić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 130 EUR * Marijan Almaš 3.000 EUR * Župa Sv. Vinka Pallottija 500 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Ljudevit Hadrović 20 EUR * VB. 20 EUR * Krunoslav Ceković 50 EUR * Ana Jakus 100 EUR * Jelena Jakus Pamić 150 EUR * Ana Kljajić 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Gordana Damijanović 300 KM * Stana Burić 200 KM * Mirana Meštrović 10 EUR * Stipo Marčinković 50 EUR * Domagoj Pejić 20 EUR * Božo Lončar 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Župa sv. Franje Asiškog, Žeravac 600 KM * Anita Čorić 100 KM * Ivana Juroš 50 KM * Marica Ljubić 50 KM * Maja Ružić 50 KM * Anita Marinčić 100 KM * Milijana Glavinić 600 KM * Ratka Gavran 30 KM * Anica Gavran 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Ana-Marija Jukić 200 KM * Marija Budimir 20 KM * Renata Šigelj 20 KM * Branka Korica 50 EUR * Minarski Nikola 200 EUR * Lidija Kos 10 EUR * Vesna Juric 400 CHF * Goranka Munjić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * N. N. svećenik iz Bosne 3.000 EUR * Misijska izložba SMI, Gro-miljak 6.450 KM + 926,12 EUR * Iva Vukas 5 EUR * Pešut Biserka 20 EUR * Josip Knezevic 300 EUR * Marica Balog 200 EUR * Ana Ingula 600 EUR * Mato Josić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DOMINIKANSKOJ REPUBLICI:

Stipo Marčinković 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Martić Ljubica 100 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Mira Podrug 30 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Jeni Krstičević 150 EUR * Elza Čoga 20 EUR * Vikica Šalić 40 EUR * Marija Horvat 10 EUR * Ljiljana Lukač 13.27 EUR * Slavica Bilandžić 13.27 EUR * Josip Oreč 33 EUR * Svjetlana Kalanj 40 EUR * Luka Banović 25 EUR * Dubravka Stančec 20 EUR * Davorka Šimanović 50 EUR * Helena Cividini 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Siniša Skočibušić 50 KM * N. N. svećenik iz Bosne 2.000 EUR * Željko Batinović 10 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Iva Zovkić 200 EUR * N.N. 200 EUR * Ivanka Milošević 150 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Luki d.o.o. 50 EUR * Jasenska d.o.o. 3000 EUR * Stanko Jerčić 1000 EUR * Župa Prečistog Srca Marijina, Split 1200 EUR * Božo Lončar 30 EUR * Maja Čaprić 40 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Marija Tomić 400 EUR * Andreja Jurić Pešić 100 EUR * Josip Duilo 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Stipe Čizmić 10 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mato Josić 30 EUR * Maja Peraica 20 EUR *

Stane Radulović 10 EUR * Marija Vuković 25 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Barić 2 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * N.N. 200 EUR * Marija Daniela Krnic 300 EUR * D. Delić 40 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13.28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ARGENTINI:

Vilenica-Žganec Marijana 15 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Branko Grgić 150 KM * Marija Hrkać 100 KM * Milan Komljenović 20 EUR + 10 EUR * Zrinka Šupraha 50 EUR * Jelena Jakus Pamić 50 EUR * Tandaric Dubravko 10 EUR + 15 USD + 21 EUR * Dinko Čutura 400 EUR * Vrbat Ivka 400 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župe Banjalučke biskupije 11.462,50 KM * Barbancommerc d.o.o. 11.11 EUR * Marija Cikojević Klasić 13.27 EUR * Krunoslav Ceković 100 EUR * Sandro Jakopčević 65 EUR * Boris Miletić 30 EUR * Marijana Bogadi 200 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2.65 EUR * Ivan Borić 20 EUR * Silvija Alapić 30 EUR * Tamara Šurina 10 EUR * Natko Blagojević 13.27 EUR * Rade Buinac 50 EUR * A. Butigan 5 EUR * Domagoj Vučak 20 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR

ZA AKCIJU „MASLINOVA GRANČICA – MOJ DAR ZA MISIJE“:

Župe Banjalučke biskupije 9.583,50 KM * Župa Sv. Barbara, Bedekovčina 210 EUR

ZA AKCIJU „UMJETNOST ZA AFRIKU“:

studio dianatrohar, obrt za dizajnerske djelatnosti, vl. Diana Trohar 50 EUR * Antonija Čehulić Župan 90 EUR

MISIJSKA KRIŽALJKA – VELJAČA 2026.

Papinsko misijsko djelo nastalo 1889. (1,2,3)	Dio mehanike (gibanje)	Jerko Tipurić	Izlazak, egzodus	Vođa lova	Kisik		3	Repriza	Krvna žila	Kukci žalčari		Lakrdija	Prkos
1						Egipat					21. grčko slovo		
Bolje ... nego nitko					Junač. spjev Emilija Andelić			Grad u Egiptu Otimačana					
Dušik		2 Briga oko konja											
Nenagla-šena riječ					Srijeda Trag divljači, alira					Njem. filozof Friedrich Iridij			
Umjereni stil odijevanja					Žena kralja Jorama Kopje st. Germana								Službeni spis, doku-ment
Ivan Mikulić			Nimbus aureola Olovo									Form. papira Radna sposobnost	
Najmanji dio tekućine				Vrsta ribe Iznos						Trčanje			
Suđenje sportskih događaja										Otok u Jadranskom moru			

Rješenja iz prošlog broja: BOGOJAVLJENJE, MELKIOR, GAŠPAR, BALTAZAR

BOG DARUJE ŽIVOT

I NAŠA JE ZADAĆA ČUVATI I POŠTOVATI ŽIVOT, OD POČETKA

Naši misionari i misionarke trude se pomoći i olakšati život narodu u misijskim zemljama. Ulažu svoja znanja, snage, žrtve i molitve u to da svaka osoba dobije pravo na dom, školovanje, zdravlje, pravo na ispovijedanje svoje vjere, jednostavno, pravo na dostojanstven život. Djelovanje misionarke i misionara konkretan je odgovor na potrebe bližnjega, odgovor na Isusovu zapovijed: „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio.“ Zahvaljujmo Bogu na svima koje volimo!

FOTOGRAFIJA: MALI DOM, Kenija - Afrika

MOLIMO ZA SVOJE NAJMILIJE, ALI I ZA SVE MISIONARE I OBITELJI U MISIJSKIM ZEMLJAMA

Dragi Bože,
hvala što nam svojom ljubavlju daješ snagu da možemo i mi voljeti druge.
Oprosti nam trenutke kada nismo ljubili.
Molimo te da budemo kao misionari, koji pomažu drugima u tvoje ime.
Amen.